

Methode van het Gebed

Hanafi

(Dutch)

Sheikh-e-Tarieqat, Ameer-e-Ahlesunnat
oprichter van Dawat-e-Islami Alama Maulana Abu Bilal

MUHAMMAD ILYAS

Attar Qadiri Razavi

Vertaald door:
Majlis-e-Tarajim (Dawat-e-Islami)

نَمَازِ كَا طَرِيقَه (حَنَفِي)

Methode van het Gebed

Hanafi

Dit boekje is geschreven door Sheikh-e-Tariqat Amir-e-Ahl-e-Sunnat, de oprichter van Dawat-e-Islami 'Allamah Maulana Abu Bilal Muhammad Ilyas Attar Qadiri Razavi دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ in het Urdu. De vertaalafdeling, Translation Department, heeft dit boekje naar het Nederlands vertaald. Als u fouten ontdekt in de tekst of opbouw, dan kunt u met de intentie van het verkrijgen van zegeningen contact opnemen met de vertaalafdeling via het onderstaand adres of e-mail.

Translation Department (Dawat-e-Islami)

Aalami Madani Markaz, Faizan-e-Madinah, Mahallah Saudagran,
Purani Sabzi Mandi, Bab-ul-Madinah, Karachi, Pakistan

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

Methode van het Gebed

Een Nederlandse vertaling van 'Method of Salah'

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

Copyright © 2024 Maktaba-tul-Madinah

Geen deel van deze publicatie mag gereproduceerd, of overgedragen worden, in welke vorm dan ook, hetzij elektrisch, mechanisch, fotokopieën, opname of andere methoden, zonder de schriftelijk toestemming van Maktaba-tul-Madinah.

1^e druk:

Uitgever: Maktaba-tul-Madinah

ISBN: -

SPONSEREN

Neem contact met ons op als u de uitgave van een religieus boek (-je) wilt sponseren voor de Isal-e-Sawab van uw overleden familieleden.

Maktaba-tul-Madinah

Aalami Madani Markaz, Faizan-e-Madinah Mahallah Saudagran,
Purani Sabzi Mandi, Bab-ul-Madinah, Karachi, Pakistan

✉ **Email:** global@maktabatulmadinah.com | feedback@maktabatulmadinah.com

☎ **Phone:** +92-21-34921389-93

🌐 **Web:** www.dawateislami.net | www.maktabatulmadinah.com

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ،
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ-

Du'a voor het lezen van een boek

Lees de onderstaande Du'a (smeekbede) voor het bestuderen van een religieus boek of een islamitische les, u zult dan onthouden wat u heeft bestudeerd, إِنَّ شَاءَ اللَّهُ:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Vertaling

O Allah **عَدَّوَجَلَّ**! Open de poort van kennis en wijsheid voor ons en heb genade op ons! Oh de meest Eervolle en Voortreffelijke!

(Al-Mustatraf, deel: 1, blz. 40)

Opmerking:

Reciteer Vredesgroet één keer voor en één keer na de Du'a.

Inhoudsopgave

Methode van het Gebed - Hanafi.....	1
Voortreffelijkheid van Vredesgroet naar de Profet ﷺ.....	1
De Allereerste Vraag op de Dag des Oordeels	2
Licht voor degene die Bidt	2
Met wie Zullen de Mensen Herrijzen?	3
Het Gebed in Zwaargewonde Toestand.....	3
Oorzaken van Licht of Duisternis voor het Gebed.....	4
Een Oorzaak van een Slecht Einde	4
De Dief van het Gebed.....	5
2 Soorten Dieven	5
Methode van het Gebed (Ḥanafī)	6
Enkele verschillen in het Gebed van islamitische zusters.....	12
Beiden moeten opletten!	13
6 Voorwaarden van Gebed	14
1. Zuiverheid	14
2. Bedekking.....	14
3. Istiqbāl-e-Qiblah̄	16
4. Tijd	17
3 Makrūh Tijden	18
Als de Makrūh Tijd Begint Tijdens het Gebed, Wat Dan ...?.....	18
5. Niyyat (Intentie).....	19
6. Takbīr-e-Tahrīmāh̄	21
7 Farāīḍ van Gebed	21
1. Takbīr-e-Tahrīmāh̄	22
2. Qiyām	23
Let op!	25
3. Qirā-at (recitatie van de Heilige Koran)	26

Correcte Uitspraak van de Letters is Essentieel	28
Waarschuwing!	29
Madrassa-tul-Madīnah	30
4. Rukū'	30
5. Sujūd	31
Nadelen van tapijten	32
Hoe een Onrein Tapijt te Reinigen	33
6. Qa'daḥ-e-Ākhirah	33
7. Khurūj-e-Bişun'ihī	34
30 Wājibāt (noodzakelijkheden) van het Gebed	36
95 Sunnahs van het Gebed	40
Sunnahs van de Takbīr-e-Taḥrīmah	40
Sunnahs van de Rukū'	42
Sunnahs van Qawmah	43
Sunnahs van Sajdah	44
Sunnahs van Jalsah	45
Sunnahs van het staan voor de tweede Rak'at	46
Sunnahs van Qa'daḥ	46
Sunnahs van het uitvoeren van Salām	47
Sunnahs na het uitvoeren van de Salām	49
Sunnahs van de Sunnahs-e-Ba'diyyah	50
Een Belangrijke Regel van de Sunnahs	51
Sunnahs voor Islamitische Zusters	51
14 Mustahabbāt (gewenste handelingen) van van het Gebed	53
Een praktijk van 'Umar bin 'Abdul Aziz رضى الله عنه	54
Voortreffelijkheid van een stoffig voorhoofd	55
29 Handelingen die het Gebed Ongeldig Maken	55
Huilen tijdens het Gebed	56
Hoesten in Gebed	57
Lezen (van een Geschreven Tekst) Tijdens het Gebed	57

Definitie van 'Amal-e-Kašīr	58
Kleding Dragen Tijdens het Gebed	59
Iets Inslikken tijdens het Gebed	59
Afwijken van de Qiblah tijdens het Gebed	60
Het Doden van een Slang tijdens het Gebed	61
Jeuk Tijdens het Gebed.....	61
Fouten in het Reciteren van الله أكبر	62
32 Makrūhāt-e-Taḥrīmāh van het Gebed	62
Sjaal over de Schouders Hangen	63
Intense Lichamelijke Behoeften	63
Verwijderen van korrels tijdens het Gebed	64
Het Kraken van knokkels.....	65
Hand op rug plaatsen	66
Kijkend naar de hemel.....	66
Kijken naar de Muṣallī	67
Het Gebed en Afbeeldingen	71
33 Makrūhāt-e-Tanzīhī van het Gebed	73
Hoe is het om het Gebed te Verrichten met een Shirt met Halve Mouwen?	77
De Voortreffelijkheid van de Laatste Twee Nafl van Dhohr	78
Imāmat.....	79
Voorwaarden voor het volgen van een Imām	79
Imām Dient de Volgende Aankondiging te Doen na de Iqāmah.....	80
Jamā'at (Gemeenschappelijk Gebed).....	81
20 Geldige redenen om de Jamā'at te missen	82
Angst om het geloof te verliezen bij de dood van.....	83
9 Madanī Parels omtrent het Witr Gebed	85
Vouw daarna de handen en reciteer de Dua-e-Qunut.....	86
Du'ā-e-Qunūt.....	86
Sajdah-e-Saḥw	87

Zeer belangrijke regelgeving.....	90
Een gebeurtenis	91
Methode van Sajdah-e-Saḥw	91
Als Sajdah-e-Saḥw wordt gemist, wat dan...?	91
Sajdah-e-Tilāwat en de problemen van Satan.....	92
اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ Elk wens zal vervuld worden.....	92
8 Madanī Parels met betrekking tot Sajdah-e-Tilāwat.....	92
Let op! Wees alert!.....	94
Methode van Sajdah-e-Tilāwat	95
Sajdah-e-Shukr	95
Het Voorlangs Passeren van een Muṣalli is een Grote Zonde	96
15 uitspraken over het Passeren langs de Voorkant van een Muṣalli.....	97

أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ،
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ-

Methode van het Gebed - Hanafi

Laat Satan u niet tegenhouden om dit boekje te lezen en lees het helemaal **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** zult u zelf de voordelen ervaren.

Voortreffelijkheid van Vredesgroet naar de Geliefde Profet ﷺ

De Geliefde en Gezegende Profet **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** heeft vermeld: Degene die na het Gebed Allah de Almachtige prijst en de Vredesgroet naar mij reciteert, tegen hem wordt gezegd: 'Smeek, het zal geaccepteerd worden. Vraag, het zal geschonken worden.' (*Sunnahs Nasāī, blz.220, Ḥadīṣ 1281*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Beste Islamitische broeders! Vele zegeningen voor het verrichten van het Gebed en zware straffen voor het nalaten hiervan staan vermeld in de Heilige Koran en Aḥādīṣ. In het negende vers van Surah Munafiqun, deel 28 van de Heilige Quran, vermeldt Allah de Almachtige het volgende:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٨﴾

O gelovigen! Laat jullie rijkdom en jullie kinderen, jullie niet afleiden van het gedenken van Allah ﷺ, en zij die dat doen zijn de verliezers.

[Kanz-ul-Īmān (Vertaling van de Koran)] (Deel 28, Sūrah Munāfiqūn, Vers 9)

Sayyidunā Imām Muhammad bin Aḥmad Ṣāḥabī رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ vertelt dat de grote geleerden zeggen: ‘In deze Heilige Āyah (vers uit de Koran), verwijst het gedenken van Allah de Almachtige naar de vijf dagelijkse Gebeden. Degene die het Gebed niet op het vastgestelde tijdstip verricht vanwege zijn bezigheden met zijn rijkdom (d.w.z. handel), teelt, werk, goederen en zijn kinderen, is verloren.’ *(Kitāb-ul-Kabāir, blz. 20)*

De Allereerste Vraag op de Dag des Oordeels

De Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: ‘De allereerste vraag die aan de mens zal worden gesteld op de Dag des Oordeels met betrekking tot zijn daden zal gaan over het Gebed. Als zijn Gebed correct is, zal hij slagen, maar als er daarin tekortkoming is, zal hij te schande worden gemaakt en verlies lijden.’ *(Kanz-ul-Īmān, deel.7, blz. 115, Ḥadīṣ 18883, Dār-ul-Kutub-ul-‘Ilmiyyah, Beirut)*

Licht (Noor) voor degene die Bidt

De Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: ‘Degene die zijn Gebed veilig stelt zal het Gebed een licht, bewijs en redding zijn op de Dag des Oordeels en degene die het niet beschermt, voor hem zal er geen licht, bewijs of redding zijn op de Dag des Oordeels en zo iemand zal met Farao, Qarun, Ḥāmān en Ubay bin Khalaf gehouden worden op de Dag des Oordeels.’ *(Musnad Imām Aḥmad, blz. 574, deel.2, Ḥadīṣ 6587)*

Met wie Zullen de Mensen Herrijzen?

Beste Islamitische broeders! Sayyidunā Imām Muhammad bin Aḥmad Ḥābi رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ vermeldt: ‘Sommige respectabele geleerden رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ zeggen dat degene die het Gebed nalaat zal worden herrezen met Farao, Qarun, Ḥāmān en Ubay bin Khalaf op de Dag des Oordeels, omdat mensen gewoonlijk hun Gebed opgeven vanwege rijkdom, heerschappij, bediening en handel.’

Degene die zijn Gebed nalaat omdat hij zich met staatszaken bezighoudt, zal met de Farao herrijzen. Degene die zijn Gebed nalaat vanwege zijn rijkdom zal herrijzen met Qarun, een grote ongelovige die heel veel rijkdom had en behoorde tot het volk van Profeet Musa عَلَيْهِ السَّلَام. Als de reden van het nalaten van Gebed het ministerie is, zal hij verrijzen met Ḥāmān, de minister van Farao. En als de reden van het nalaten van het Gebed het bezig zijn met handel is, zal hij herrijzen met Ubay bin Khalaf, de hoofdhandelaar van de ongelovigen in Makka-tul-Mukarramah. (Kitāb-ul-Kabāir, blz. 21, Dār Maktaba-tul-Hayāt, Beiroet)

Het Gebed in Zwaargewonde Toestand

Toen Sayyidunā 'Umar Fārūq-e-A'zam رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ernstig gewond raakte als gevolg van een aanval, kreeg hij te horen: ‘Yā Amīr-ul-Muminīn (Leider van de Gelovigen) رَضِيَ اللهُ عَنْهُ, (het is tijd voor) het Gebed!’ Hij رَضِيَ اللهُ عَنْهُ zei: ‘Ja, luister! Degene die het Gebed nalaat heeft geen deel in de Islam.’ Hij رَضِيَ اللهُ عَنْهُ verrichte het Gebed ondanks het feit dat hij zwaar gewond was. (Kitāb-ul-Kabāir, blz. 22)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Oorzaken van Licht of Duisternis voor het Gebed

Sayyidunā 'Ubādāh bin Ṣāmit رَضِيَ اللهُ عَنْهُ vertelt dat onze Geliefde Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: 'Degene die zijn Wudū correct verricht, staat voor het Gebed, en zijn Rukū', Sujūd en recitatie voltooit, zijn Gebed zegt: 'Moge Allah de Almachtige jou beschermen zoals jij mij hebt beschermd!' Het Gebed wordt dan verheven naar de hemel en er is licht en glans voor dat Gebed. De poorten van de hemel worden ervoor geopend en het wordt gepresenteerd in het hof van Allah عَزَّوَجَلَّ en zo'n Gebed bemiddelt voor die Muṣallī (degene die dat Gebed verrichtte).'

Aan de andere kant, als hij de Rukū', Sujūd en recitatie ervan niet voltooit, zegt het Gebed: 'Moge Allah عَزَّوَجَلَّ jou verwerpen zoals jij mij hebt verspild! Dat Gebed wordt omhuld met duisternis en het wordt dan naar de hemel gebracht. De poorten van de hemel worden ervoor gesloten en het wordt dan gebundeld als een oud stuk stof en op het gezicht van die Muṣallī gegooid." (*Kanz-ul-'Ummāl, blz. 129, deel.7, Ḥadīṣ 19049*)

Een Oorzaak van een Slecht Einde

Sayyidunā Imām Bukhārī رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ zegt dat: Sayyidunā Ḥuẓayfaḥ bin Yamān رَضِيَ اللهُ عَنْهُ een persoon zag die zijn Rukū' en Sujūd onjuist uitvoerde tijdens zijn Gebed, dus hij رَضِيَ اللهُ عَنْهُ zei tegen de persoon: 'Als je sterft terwijl jij het Gebed verricht op de manier zoals je zojuist hebt gedaan, zul je niet sterven in overeenstemming met de leer van Sayyidunā Muhammad صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.' (*Ṣaḥīḥ Bukhārī, blz. 284, deel.1, Ḥadīṣ 808*)

De overlevering in Sunnahs Nasāī vermeldt ook dat hij رَضِيَ اللهُ عَنْهُ vroeg: 'Hoelang heb je het Gebed op deze manier verricht?'. De

persoon antwoordde: ‘Al veertig jaar’. Hij رَضِيَ اللهُ عَنْهُ zei: ‘Je hebt de afgelopen veertig jaar helemaal geen Gebed verricht; als je in deze toestand sterft, zul je niet sterven met het geloof van Muhammad صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ.’ (*Sunnahs Nasāi*, blz. 225, *Ḥadīṣ* 1309)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

De Dief van het Gebed

Sayyidunā Abū Qatādaḥ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ vertelt dat de Geliefde Profeet الله عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: ‘De slechtste dief is degene die steelt van zijn Gebed.’ Hem werd nederig gevraagd: ‘Yā Rasūlallāh صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ, wie is de dief van het Gebed?’ Hij صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ antwoordde: ‘Degene die zijn Rukū’ of Sujūd niet juist verricht.’ (*Musnad Imām Aḥmad Bin Hanbal*, blz. 386, deel.8, *Ḥadīṣ* 22705)

Twee soorten Dieven

In zijn commentaar op de voorgaande *Ḥadīṣ* zei de beroemde uitlegger van de Koran, Ḥakīm-ul-Ummat Muftī Aḥmad Yār Khān رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ: ‘Het is duidelijk dat de dief van het Gebed erger is dan die van geld omdat de dief van geld op zijn minst enige wereldse winst behaalt, hoewel hij gestraft wordt. De dief van het Gebed zal ook gestraft worden maar hij zal geen enkel voordeel behalen. De dief van geld schendt het recht van de mensen, maar de dief van het Gebed, schendt de rechten van Allah عَزَّوَجَلَّ. Dit is de toestand van degenen die het Gebed onjuist verrichten; dus degenen die het Gebed überhaupt niet verrichten, zouden hier lering uit moeten trekken.’ (*Mirāt-ul Manājīh*, blz. 78, deel. 2)

Beste Islamitische broeders! Veel mensen verrichten het Gebed helemaal niet en zelfs de meesten die het Gebed wel verrichten, verrichten het Gebed niet correct vanwege het gebrek aan basiskennis van Islam. Daarom wordt er nu kort de methode voor het verrichten van het Gebed gepresenteerd. Leest u het zeer aandachtig en verbeter uw Gebed.

Methode van het Gebed (Ḥanafī)

Sta rechtop met het gezicht naar de Qiblaḥ gericht, in de staat van Wuḍū en met een afstand van vier vingers tussen beide voeten. Hef nu beide handen op zodat de duimen de oorlellen raken. De vingers mogen noch te dicht bij elkaar noch te ver uit elkaar staan, maar moeten in een normale positie blijven, met de handpalmen naar de Qiblaḥ gericht. De ogen moeten gericht zijn op de plaats van de Sajdah. Maak nu een vastberaden intentie (in uw hart) voor het Gebed dat u gaat verrichten. Het mondeling uitspreken is beter (bijvoorbeeld: 'Ik ben van plan om vier Rak'āt te verrichten voor de Farḍ van het Dhohr Gebed van vandaag.' Als u in een Jamā'at bent, voeg dan de woorden 'achter deze Imām' toe).

Spreek nu de Takbīr-e-Tahrīmah (اللَّهُ أَكْبَرُ) uit, laat uw handen zakken en vouw ze onder de navel met de rechterpalm op de achterkant van het linker polsgewricht, drie middelvingers recht op de achterkant van de linker onderarm en terwijl de duim en pink een lus maken aan weerszijden van de pols. Reciteer nu de Ṣanā als volgt:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَكَرَّالِلهِ عَنِّيكَ

Aan U is alle Glorie, o Allah **عَزَّوَجَلَّ**! En alle Lof en Gezegend is Uw naam. Verheven is Uw Majesteit (hoogheid); Niets en niemand is waardig om aanbeden te worden behalve U.

Reciteer dan de Ta'aw-wuz:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط

Ik zoek bescherming van (toevlucht tot) Allah de Almachtige tegen de vervloekte Satan.

Reciteer dan de Tasmīyah:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Allah's naam zij het begin, de uiterst Barmhartige, de Genadevolle.

Reciteer vervolgens de Sūrah Fātiḥah compleet:

أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ أُوغَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٦﴾

Alle lof is voor Allah, Onderhouder van de werelden, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle, de Meester van de Dag des Oordeels. U alleen aanbidden wij, U alleen smeken wij om hulp. Leid ons op het rechte pad; het pad van degenen die U gunstig gezind bent, niet dat van degenen die Uw toorn verdienen en ook

niet die van de afgedwaalden.

Nadat u Sūrah Al-Fātiḥah heeft gereciteerd, spreekt u آمين (Āmīn) uit met een laag volume en reciteert u vervolgens ofwel drie korte Ayāhs ofwel één lange Āyah die even lang is als drie korte Ayāhs of u reciteert een willekeurige Sūrah, zoals Sūrah Ikhḷāṣ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Allah's naam zij het begin, de uiterst Barmhartige, de Genadevolle.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝
لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

Zeg: Hij is Allah, Hij is één. Allah is onafhankelijk. Hij verwekt niemand en is niet verwekt. En niemand is gelijk aan Hem.

Buig nu voor Rukū' en spreek اللَّهُ أَكْبَرُ uit. Houd de knieën stevig vast met beide handpalmen en houd de vingers gespreid. De rug moet recht zijn en het hoofd moet in lijn met de rug liggen (niet lager of hoger dan de rug); richt de blik tijdens de Rukū' op de voeten. Reciteer سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ¹ minstens drie keer in Rukū'. Spreek vervolgens de Tasmī'² سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ uit en ga

¹ Glorie aan mijn Voortreffelijke Rab عَزَّوَجَلَّ.

² Allah عَزَّوَجَلَّ hoorde degene doe Hem prees.

rechttop staan; het staan na de Rukū' wordt Qawmah genoemd. Als je een Munfarid (iemand die het Gebed alleen leest) bent, zeg dan dan **اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَكَأَنَّكَ الْحَمْدُ**³.

Ga vervolgens richting de grond voor Sajdah terwijl u **اللَّهُ أَكْبَرُ** uitspreekt en plaats eerst de knieën op de grond, dan de handen en vervolgens uw hoofd (eerst de neus en dan het voorhoofd), tussen de handen in. Zorg ervoor dat uw neusbol (niet alleen het puntje van de neus) en uw voorhoofd goed op de grond rusten; richt in Sajdah uw blik op de neus; houd de armen gescheiden van de zijden van het lichaam, de buik van de dijnen en de dijnen van de schenen (maar indien u in een Jamā'at bent, houd dan de armen dicht bij uw zijden).

Zorg ervoor dat de toppen van alle tien tenen richting de Qiblah zijn gericht met de zolen van de tenen plat op de grond. Uw handpalmen moeten plat op de grond liggen met de vingers naar de Qiblah gericht, terwijl de onderarmen de grond niet raken.

Reciteer nu **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** minstens drie keer; til dan uw hoofd op (eerst het voorhoofd dan de neus), dan de handen en ga rechttop zitten; houd uw rechtervoet rechttop met de tenen naar de Qiblah gericht; zet uw linkervoet zijwaarts op de grond en ga erop zitten; plaats uw handpalmen op uw dijnen dicht bij uw knieën met uw vingers naar de Qiblah gericht en hun toppen bij de knieën.

³ O onze Rab **عَدُوَّ عَدَلٍ**! Alle lof is voor U.

Het zitten tussen twee Sujūd wordt Jalsaḥ genoemd. Men dient in deze positie te blijven gedurende ten minste de tijd waarin **سُحْنِ اللَّهِ** eenmaal kan worden uitgesproken (het uitspreken van **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي**⁴ in Jalsaḥ is Mustahab).

Spreek nu **اللَّهُ أَكْبَرُ** uit en verricht de tweede Sajdahs zoals u de eerste heeft verricht

Til nu eerst het hoofd op; sta op terwijl u de handen op de knieën plaatst. Leun niet onnodig met de handen op de grond terwijl u opstaat. U heeft nu één Rak'at voltooid.

Begin in de tweede Rak'at met **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** en reciteer vervolgens Sūrah Fātiḥah en nog een Sūrah, verricht vervolgens de Rukū' en Sujūd zoals u in de eerste Rak'at heeft verricht.

Na het voltooien van de tweede Sajdah (van de tweede Rak'at) gaat u rechtop zitten met de rechtervoet rechtop en de linkervoet zijwaarts liggend.

Het zitten na de tweede Sajdah van de tweede Rak'at wordt Qa'daḥ genoemd.

Reciteer nu de Tashaḥḥud tijdens de Qa'daḥ:

الشَّحِيحَاتُ لِلَّهِ وَالصَّالِحَاتُ وَالصَّلَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْمَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الطَّيِّبِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Alle soorten aanbedding (verbale, fysieke en geldelijke) zijn voor Allah de Almachtige Vrede zij met U O Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

⁴ "O Allah عَزَّوَجَلَّ vergeef me."

de Barmhartigheid en Zegeningen **عَدَّوَجَلَّ**. *Vrede zij met ons en met de oprechte dienaren van* **عَدَّوَجَلَّ**. *Ik getuig dat er niets en niemand waardig om aanbeden te worden behalve Allah de Almachtige en ik getuig dat Muhammad* **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** *Zijn (speciale) Dienaar en Boodschapper is.*

Wanneer u op het punt staat om het woord 'لا' tijdens de Tashahhud (Du'a at-Tahiyat) uit te spreken, vormt u een cirkel met de middelvinger en de duim van de rechterhand en plaatst u de toppen van de ringvinger en de pink in de handpalm; Zodra u het woord 'لا' begint uit te spreken (onmiddellijk na "أَشْهَدُ أَنْ"), steekt u uw rechterwijsvinger op, zonder hem heen en weer te zwaaien. Wanneer u het woord 'إِلَّا' bereikt, legt u hem neer en strekt u alle vingers onmiddellijk. Als uw Gebed langer dan twee Rak'at is, sta dan op terwijl u **اللَّهُ أَكْبَرُ** uitspreekt.

Indien u een Farḍ Gebed aan het verrichten bent, reciteer dan alleen **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** en Sūrah Fātiḥah in de derde en vierde Rak'at. Een extra Sūrah is niet nodig. De rest van de handelingen dienen op dezelfde manier te worden uitgevoerd als voorheen.

Echter, indien het een Sunnah Gebed of Nafl Gebed betreft, dan moet een Sūrah worden toegevoegd na Sūrah Fātiḥah in de derde en vierde Rak'at (u moet onthouden dat als u het Gebed verricht achter een Imām, u niets mag reciteren in de Qiyām van enige Rak'at, u dient in stilte te staan). Wanneer u alle vier Rak'at hebt verricht dient u in de Qa'dah-e-Ākhīrah, de Tashahhud te reciteren en daarna de Durūd-e-Ibrāhīm **عَلَيْهِ السَّلَام**.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيدٌ مَحْبُودٌ

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَيُّ
مَجِيدٌ

O Allah de Almachtige stuur Salat op (onze Meester) Muhammad صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ en op Zijn Nageslacht zoals U Salat zond op (onze meester) Ibrāhīm عَلَيْهِ السَّلَامُ en zijn nageslacht. Waarlijk, alléén U bent prijzenswaardig en glorieus. O Allah عَزَّوَجَلَّ laat Uw Zegeningen neerdalen op (onze Meester) Muhammad صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ en zijn nageslacht zoals U zegeningen neerdaalde op (onze Meester) Ibrāhīm عَلَيْهِ السَّلَامُ en zijn nageslacht. Waarlijk, alléén U bent prijzenswaardig en glorieus..

Reciteer dan een Du'ā-e-Māšūrah, bijvoorbeeld de onderstaande:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

O Allah عَزَّوَجَلَّ! Onze Rab عَزَّوَجَلَّ! Schenk ons het goede van deze wereld en het goede van het Hiernamaals en red ons tegen de straf van de hel.

Vervolgens, om het Gebed te beëindigen, draait u eerst uw gezicht naar de rechterschouder en zegt اِسْأَلُكُمْ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةَ اللهِ, waarna u uw hoofd draait naar de linkerschouder en dezelfde woorden uitspreekt. Uw Gebed is nu voltooid. (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshīya-tul-Ṭaḥṭāwāī*, blz. 278; *Ghunya-tul-Mustamlī*, blz. 261, Karachi)

Enkele verschillen in het Gebed van Islamitische zusters

De bovengenoemde methode van het Gebed is voor een Imām

of een man die het Gebed individueel verricht. Er zijn enkele verschillen tussen het Gebed van islamitische zusters en die van islamitische broeders. Op het moment van Takbīr-e-Tahrīmah moeten islamitische zusters hun handen tot aan hun schouders oprijzen; hun handen moeten bedekt blijven in hun sjaal. Tijdens Qiyām dienen islamitische zusters hun linkerhandpalm op de borst te plaatsen net onder de boezems, met de rechterhandpalm op de achterkant van de linkerhandpalm. Islamitische zusters dienen tijdens de Rukū' alleen licht te buigen, d.w.z. tot zover dat zij hun handen op hun knieën kunnen plaatsen. Zij dienen geen gewicht op hun knieën te plaatsen noch deze vast te houden; hun vingers dienen dicht bij elkaar te zijn en voeten dienen licht gebogen te zijn, dus niet volledig recht, zoals het geval is bij de mannen. Islamitische zusters dienen verder de Sajdah uit te voeren met hun lichaamsdelen dicht bij elkaar. Dat houdt in dat de armen de zijkanten raken, de buik de dijnen raakt en de dijnen de schenen en de schenen de grond raken. In Sajdah en Qa'daḥ dienen zij verder hun voeten naar de rechterkant te trekken.

Tijdens de Qa'daḥ dienen zij op hun linker bil te zitten. Zij dienen hun rechter- en linkerhand op het midden van respectievelijk hun rechter- en linker dij te plaatsen. De rest van de methode van het Gebed is gelijk aan die van de mannen. (*Rad-dul-Muḥtār, deel.2, blz. 259; 'Alamgīrī, deel.1, blz. 74, enz.*)

Beiden moeten opletten!

Sommige van de beschreven handelingen in de methode van het Gebed voor islamitische broeders en islamitische zusters zijn Farḍ zonder welke het Gebed niet geldig zal zijn, terwijl andere handelingen Wājib (noodzakelijk) zijn en waarvan het

opzettelijk nalaten een zonde is; berouw tonen daarvan en het herhalen van zo'n Gebed is Wājib. Bij het vergeten van een Wājib wordt Sajdah Saḥw Wājib. Sommige van de handelingen in het Gebed zijn Sunnat-e-Mūakkadaḥ (benadrukte Sunnah); er een gewoonte van maken een Sunnat-e-Mūakkadaḥ na te laten is een zonde. Evenzo zijn sommige handelingen tijdens het Gebed Mustahab (gewenst); het verrichten van een Mustahab is een daad van zegeningen (Sawab), terwijl het nalaten van een Mustahab geen zonde is.

(Ontleend aan: *Baḥār-e-Sharī'at*, blz. 507, deel.1, enz.)

6 Voorwaarden van het Gebed

1.	Zuiverheid	5.	Niyyat (intentie)
2.	Bedekking	6.	Takbīr-e-Taḥrīmaḥ (eerste Takbir)
3.	Istiqbāl-e-Qiblaḥ		
4.	Makrūḥ (ongewenste) Tijden		

1. Zuiverheid

Het lichaam, de kleding en de plaats van het Gebed dienen zuiver te zijn van alle soorten onzuiverheden. (*Sharḥ-ul-Wiqāyah*, blz.156, deel.1)

2. Bedekking

1. Het lichaam van mannen moet van de navel tot en met de knieën (inclusief knieën) bedekt zijn, terwijl het hele

lichaam van vrouwen bedekt dient te zijn, op de volgende vijf delen na: het gezicht, de beide handpalmen en de zolen van beide voeten. Echter, volgens een Muftā bihī Qawl (legitiem vonnis) is het Gebed van een vrouw ook geldig als haar beide handen, tot aan de pols, en voeten, tot aan de enkel, geheel onbedekt zijn . (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 93*)

2. Als iemand zodanig dunne kleding draagt die een deel van het lichaam blootlegt waarvan het Farḍ (verplicht) is om te bedekken, of kleding draagt die de huidskleur (van dat deel) blootlegt, dan zal het Gebed niet geldig zijn. (*Fatāwa 'Alamgīrī, deel.1, blz. 58*)
3. Tegenwoordig groeit de trend om dunne kleding te dragen. Het dragen van zulke dunne kleding die enig deel van de dij of Sitr (gedeelte wat verplicht is om te bedekken) blootstelt, is Ḥarām. Dit verbod geldt ook buiten het Gebed. (*Baḥār-e-Sharī'at, Deel 3 , blz. 480 , Madīna-tul-Murshid, Bareli Sharīf*)
4. Het dragen van zodanig strakke kleding die de kleur van het lichaam niet blootstelt, maar de vorm van de Sitr onthult maakt het Gebed niet ongeldig. Het is echter niet toegestaan voor andere mensen om naar dat deel van het lichaam te kijken. (*Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 103*) Het verschijnen voor anderen met zulke strakke kleding is verboden en het verbod is nog strenger voor vrouwen. (*Baḥār-e-Sharī'at, vol. 1 , blz. 480 , Madīna-tul-Murshid, Bareli Sharīf*)
5. Sommige vrouwen dragen zo'n dunne sjaal van mousseline etc., die de zwartheid van hun haar onthult tijdens het

Gebed of dragen zo'n jurk waardoor de kleur van de lichaamsdelen zichtbaar is; het Gebed dat wordt verricht met zo'n jurk is niet geldig.

3. Istiqbāl-e-Qiblah

Istiqbāl-e-Qiblah betekent dat de borst richting de Qiblah is tijdens het Gebed

1. Indien de Muṣallī (degene die het Gebed verricht) zijn borst zonder geldige reden opzettelijk van de Qiblah afwendt, dan wordt zijn Gebed ongeldig, zelfs als hij zijn borst onmiddellijk terug naar de Qiblah wendt. Echter, als hij zijn borst onopzettelijk draait en hij draait zich terug naar de Qiblah binnen de hoeveelheid tijd waarin 'سُبْحَانَ اللَّهِ' drie keer kan worden uitgesproken, dan zal zijn Gebed niet ongeldig worden. (*Al-Baḥr-ur-Rāiq, deel.1, blz. 497*)
2. Als alleen het gezicht van de Qiblah wordt afgewend, is het Wājib (noodzakelijk) om het gezicht onmiddellijk weer naar de Qiblah terug te draaien. Hoewel het Gebed in dit geval niet ongeldig wordt, is het *Makrūh-e-Taḥrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde) om dit zonder geldige reden te doen. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 222, Karachi*)
3. Als iemand zich op zo'n plaats bevindt waar er geen middel is om de richting van de Qiblah te weten, noch een moslim die hij de richting zou kunnen vragen, dan moet hij Taharrī (nagaan/ onderzoeken wat de richting van de Ka'bah is terwijl het moeilijk is deze exact vast te stellen) doen, d.w.z. nadenken (over wat de richting van de Qiblah kan zijn). Hij moet zich wenden naar de richting waarin

zijn hart hem leidt. Dit is de richting van de Qiblaḥ voor hem. (*Al-Ĥadāyāḥ ma' Fath-ul-Qadīr, deel.1, blz.236*)

4. Als iemand het Gebed verricht aan de hand van Taḥarrī en later te weten komt dat de richting waarin hij het Gebed verrichte niet de juiste richting van Qiblaḥ was, dan is zijn Gebed nog steeds geldig en hoeft het niet herhaald te worden. (*Fatawa 'Alamgīrī, deel.1, blz. 64*)
5. Als iemand het Gebed verricht aan de hand van Taḥarrī en een andere persoon hem ziet en deze persoon vervolgens het Gebed verricht in dezelfde richting zonder Taḥarrī te doen, dan zal deze tweede persoon zijn Gebed niet geldig zijn; hij dient zijn eigen Taḥarrī te doen. (*Rad-dul-Muḥtār, deel.2, blz. 143*)

Tijd

Het is noodzakelijk om het Gebed binnen de voorgeschreven tijd te verrichten. Bijvoorbeeld, als het 'Aṣr-Gebed van vandaag verricht moet worden, dan is het noodzakelijk dat de tijd voor 'Aṣr is begonnen. Het 'Aṣr-Gebed is ongeldig als het wordt verricht vóór het begin van zijn tijd.

1. Gewoonlijk worden de Gebedstijden weergegeven in de moskeeën. Met behulp van de tijdstabellen samengesteld door betrouwbare experts in Gebeds-/vastentijden en gecertificeerd door Ahl-e-Sunnah geleerden, kunnen de tijden van het Gebed gemakkelijk worden vastgesteld.
2. Het is Mustaḥab (aanbevolen) voor islamitische zusters om het Fajr-Gebed op tijd te verrichten; voor andere Gebeden is het beter voor hen om te wachten op de

mannen die naar de Jamā'at (gemeenschappelijk Gebed) gaan en het Gebed te verrichten nadat de Jamā'at is beëindigd. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār*, deel.2, blz. 30)

4 Makrūh (ongewenste) Tijden

1. Vanaf het tijdstip van zonsopgang tot de volgende 20 minuten.
2. Van 20 minuten voor zonsondergang tot het tijdstip van zonsondergang.
3. Van Niṣf-un-Naḥār tot de tijd dat de zon begint te dalen. Geen enkel Gebed, of het nu Farḍ (verplicht), Wājib (noodzakelijk), Nafl of Qaḍā is, is gedurende deze drie tijden toegestaan.

Als iemand echter het 'Aṣr Gebed niet heeft verricht en de Makrūh tijd is begonnen, kan hij het nog steeds verrichten, maar het uitstellen van het Gebed tot dit punt is Ḥarām. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār*, deel.2, blz. 40; *Bahar-e-Sharī'at*, deel.1, blz. 454, samengevat *Madīna-tul-Murshid*, Bareli Sharif)

Als de Makrūh Tijd Begint Tijdens het Gebed, Wat Dan ...?

De Salām van het 'Aṣr Gebed moet ten minste 20 minuten voor zonsondergang worden verricht. Imām Aḥmad Razā Khān رحمته الله عليه zegt: 'Het verdient de voorkeur om het Asr Gebed zo lang mogelijk uit te stellen, maar het dient te worden voltooid voordat de Makrūh tijd begint.' (*Fatāwā Razawīyāh (Jadīd)*, deel.5, blz.156) 'Als iemand voorzorgsmaatregelen neemt en het Gebed zodanig verlengt dat de Makrūh-tijd begint tijdens zijn Gebed,

dan nog zal hem geen bezwaar worden gemaakt.' (ibid, blz. 139) Voor de juiste Gebedstijden download de app Prayer Times van Dawat e Islami.

5. Niyyat (Intentie)

De betekenis van Niyyat is het hebben van een vastberaden intentie in het hart. (*Hāshīya-tul-Taḥṭāwāī, deel.5, blz. 139*)

1. Hoewel mondelinge intentie niet noodzakelijk is, is het beter; mits de intentie in het hart aanwezig is. (*Fatāwa 'Alamgīrī, deel.1, blz. 65*) Verder is het maken van de intentie in de Arabische taal niet noodzakelijk; deze kan in elke andere taal gedaan worden. (*Mulakhiş az Durr-e-Mukhtār, deel.2, blz. 113*)
2. Het uitspreken van de intentie is niet noodzakelijk, zolang de intentie in het hart aanwezig is. Als bijvoorbeeld de intentie van het Dhohr Gebed in het hart aanwezig was, maar in plaats van Dhohr het woord 'Aşr per ongeluk werd uitgesproken, dan zal deze persoon zijn Dhohr Gebed nog steeds geldig zijn. (*ibid, deel.2, blz. 112*)
3. De minimale intentie die iemand in zijn hart moet hebben is dat als iemand hem zou vragen welk Gebed hij op het punt staat te verrichten, hij onmiddellijk moet kunnen antwoorden. Als hij zich in zo'n toestand bevindt dat hij moet nadenken voordat hij antwoordt, dan is zijn Gebed niet geldig. (*Fatāwa 'Alamgīrī, deel.1, blz. 65*)
4. Als het Gebed Farḍ (verplicht) is, is ook de intentie van Farḍ (verplicht) noodzakelijk. Bijvoorbeeld, de

intentie 'Ik verricht de Fard (verplicht) van het Dhohr Gebed van vandaag' moet in het hart aanwezig zijn.

(Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 117, 118)

5. Hoewel het correct is om alleen een algemene intentie te maken voor Nafl, Sunnat en Tarāwīḥ Gebeden, is het veiliger om de intentie van Tarāwīḥ of de huidige Sunnah Gebeden te maken tijdens het bidden van Tarāwīḥ; voor andere Sunnah-Gebeden moet men de intentie maken voor Sunnah of voor het volgen van de Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ omdat sommige Mashāikh (geleerden) een algemene intentie als onvoldoende beschouwen voor Sunnah-Gebeden. *(Munya-tul-Muṣallī, blz. 225, 227)*
6. Voor Nafl-Gebeden is een algemene intentie van het Gebed voldoende, zelfs als 'Nafl' niet in de intentie is opgenomen. *(Durr-e-Mukhtār en Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 116)*
7. Het hebben van de intentie 'Mijn gezicht is naar de Qiblah gericht' is geen voorwaarde. *(ibid)*
8. Tijdens het verrichten van het Gebed achter een Imām in congregatie, kan een Muqtadī (iemand die achter een Imam het Gebed verricht) ook de volgende intentie maken: "Ik ga hetzelfde Gebed verrichten als de Imām ". *('Alamgīrī, deel.1, blz.66)*
9. De intentie voor het begrafenisGebed Gebed is: "[Dit Gebed is voor Allah de Almachtige en de smeekbede is voor deze overledene." *(Rad-dul-Muhtār, blz. 126, deel.2)*

10. Het is noodzakelijk om de intentie van Wājib (noodzakelijk) te maken voor een Wājib Gebed en het moet ook gespecificeerd worden. Bijvoorbeeld, Eid-ul-Fitr, Eid-ul-Adha, Naẓr (belofte), het Gebed na Ṭawāf (Wājib -ut-Ṭawāf) of het Nafl Gebed dat opzettelijk is geannuleerd, omdat de Qaḍā van zo'n Gebed ook Wājib is. (*Hāshīya-tul-Ṭaḥṭāwāī, blz. 262*)
11. Hoewel Sajdah-e-Shukr Nafl is, is de intentie noodzakelijk. Bijvoorbeeld, de intentie 'Ik ga Sajdah-e-Shukr uitvoeren' moet in het hart aanwezig zijn. (*ibid*)
12. Volgens de schrijver van 'Nahr-ul-Faiq' is de intentie zelfs noodzakelijk voor Sajdah-e-Sāhw (*ibid*), d.w.z. men moet de intentie in zijn hart maken dat hij Sajdah-e-Sāhw uitvoert.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

6. Takbīr-e-Taḥrīmāḥ (eerste Takbīr)

Het Gebed beginnen met het uitspreken van اللَّهُ أَكْبَرُ is ook een van de voorwaardes van het Gebed. (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 500*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

7 Farāīd (verplichtingen) van Gebed

Er zijn zeven Farāīd (verplichtingen) in het Gebed.

1.	Takbīr-e-Taḥrīmāḥ	5.	Sujūd
----	-------------------	----	-------

2.	Qiyām	6.	Qa'daḥ-e-Ākhīrah
3.	Qirā-at	7.	Khurūj-e-Biṣun'ihī
4.	Rukū'		
<i>(Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 253-286)</i>			

1. Takbīr-e-Taḥrīmah (eerste Takbīr)

In feite is Takbīr-e-Taḥrīmah (ook wel Takbīr-e-Aulā) genoemd) één van de voorwaarden voor het Gebed, maar het is ook opgenomen in de Farāiḍ omdat het nauw verbonden is met de handelingen van het Gebed. *(Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 253)*

1. Als de Muqtadī (iemand die achter een Imam het Gebed verricht) het woord 'Allah' van Takbīr-e-Taḥrīmah met de Imām zegt, maar het woord 'Akbar' uitspreekt voordat de Imām hetzelfde woord uitspreekt, is zijn Gebed niet geldig.
2. Als de Muqtadī de Imām in Rukū' aantreft en zich [onmiddellijk] voor Rukū' buigt terwijl hij de Takbīr -e-Taḥrīmah uitspreekt, d.w.z. hij beëindigt de Takbīr -e-Taḥrīmah nadat hij zich al zo ver had gebogen dat zijn handen zijn knieën zouden raken als hij ze zou uitstrekken, dan zal zijn Gebed niet geldig zijn. *(Khulāṣa-tul-Fatāwa, deel.1, blz. 83)* (Wat hij in zo'n situatie moet doen is de Takbīr-e-Taḥrīmah eerst uitspreken terwijl hij rechtop staat en dan Rukū' doen zonder het uitspreken van اللهُ أَكْبَرُ. Als hij erin slaagt om zich bij de Imām in de Rukū' te voegen, zelfs voor een klein moment, dan wordt de Rak'at geteld, maar als de Imām recht opstaat voordat de musalli bij de Imām in Rukū' voegt, wordt de Rak'at niet geteld).

3. Als iemand niet in staat is om de Takbīr uit te spreken vanwege stomheid of het verlies van het spraakvermogen om een andere reden, dan hoeft hij deze niet uit te spreken; alleen het maken van een intentie in het hart is voor hem voldoende. (*Tibyīn-ul-Haqāiq, deel.1, blz. 109*)
4. Als het woord "Allah" verkeerd wordt uitgesproken als اللهُ (Aallah) of het woord أَكْبَرُ (Akbar) als أَكْبِرُ (Āakbar) of أَكْبَارُ (Akbāar), dan zal het Gebed ongeldig zijn. Als iemand opzettelijk een van deze woorden uitspreekt terwijl hij de verkeerde betekenis ervan weet, dan zal hij een Kāfir (ongelovige) worden.

Tegenwoordig, in het geval van een grote bijeenkomst voor het Gebed, merken we op dat veel mensen die de Takbīr overbrengen naar degenen die achteraan staan, het woord 'Akbar' verkeerd uitspreken als Akbār. Dit gebeurt omdat ze mogelijk niet voldoende kennis hebben op religieus gebied. Door deze verkeerde uitspraak wordt zowel de Takbīr van deze personen als die van degenen die hen volgen ongeldig. Daarom is het belangrijk om de juiste voorschriften te leren voordat u de Takbīr uitspreekt.

5. Als iemand de eerste Rak'at's Rukū' uitvoert met de Imām, dan zal hij ook de zegeningen verkrijgen van het verrichten van de Takbīr-e-Aulā (eerste Takbir).

2. Qiyām (staande houding)

1. Het minimale niveau van Qiyam is dat wanneer de armen gestrekt zijn, ze de knieën niet moeten kunnen raken. Volledige Qiyam betekent dat men helemaal rechtop staat.

2. De duur van de Qiyam is hetzelfde als die van de Qira-at. Het staan in Qiyam is Fard (verplicht), Wājib (noodzakelijk) of Sunnah gedurende de tijd die respectievelijk nodig is voor de Fard (verplicht) Qirā'ah, Wājib (noodzakelijk) Qirā'ah of Sunnah Qirā'ah. (*ibid*)
3. Qiyām is Fard (verplicht) voor de Fard (verplicht), Witr en Eīd Gebeden en voor de Sunnahs van het Fajr Gebed. Als iemand een van deze Gebeden zittend verricht zonder geldige reden, dan is zijn Gebed niet geldig. (*ibid*)
4. Een lichte pijn bij het staan is geen geldig excuus [voor het zitten]. Iemand kan alleen vrijgesteld worden van de Qiyam als hij/zij niet in staat is om te staan of Sajdah te verrichten, of als zijn wond bloedt als gevolg van het staan of het verrichten van Sajdah, of als er een druppel urine vrijkomt, of als zijn kwart Sitr (private delen) zichtbaar wordt, of als hij niet in staat is om de Qirā-at te verrichten. Evenzo, als iemand voldoende in staat is om te staan, maar het staan leidt tot de intensiteit of verlenging van zijn ziekte of ondraaglijke pijn, dan mag hij het Gebed zittend verrichten. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 261-267*)
5. Als het mogelijk is om voor Qiyām te staan, leunend op een staf (krukken) of muur, of met behulp van een bediende, dan is het Fard (verplicht) om dit te doen. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 261*)
6. Als het alleen mogelijk is om de Takbīr-e-Taḥrīmāḥ staand uit te spreken, dan is het Fard (verplicht) om **الله أكبر** uit te spreken terwijl hij staat en daarna (wanneer het

niet meer mogelijk is om te blijven staan) mag hij gaan zitten. (*ibid*, blz. 262)

Let op!

Let op! De mensen die hun Farḍ (verplicht) Gebed zittend verrichten wegens enige lichte pijn, verwonding enz. dienen de voorgaande regelgeving van Shari'ah (Islamitische wet) in acht te nemen; het is Farḍ (verplicht) om elk van deze Gebeden die zittend waren verricht te herhalen, ondanks het feit dat zij de kracht hebben om te staan. Evenzo is het ook Farḍ (verplicht) om alle Gebeden die zittend waren verricht, terwijl deze staand verricht hadden kunnen worden door op een staf, muur of met behulp van een persoon te leunen, te herhalen. (*Baḥār-e-Sharī'at*, deel 3, blz. 64, *Madīna-tul-Murshid*, *Bareli Sharīf*) Dezelfde regel geldt voor vrouwen, d.w.z. zij mogen het Gebed niet zittend verrichten zonder toestemming van de Sharī'a.

Sommige moskeeën stellen stoelen ter beschikking waarop sommige oude mensen zitten en hun Gebeden verrichten, ondanks het feit dat zij te voet naar de moskee komen en zij zelfs staand blijven praten met anderen na het Gebed; als zulke mensen het Gebed zittend verrichten zonder toestemming van de Sharī'a, dan is hun Gebed niet geldig.

7. Het is toegestaan om een Nafl Gebed zittend te verrichten ondanks dat men de kracht heeft om te staan; het is echter beter om het staand te verrichten. Sayyidunā 'Abdullāh bin 'Amr رضي الله عنه vertelt dat de Geliefde Profeet, de bemiddelaar van de Ummah, de verspreider van Na'mah صلى الله عليه وآله وسلم zei, "Het Gebed verricht in zittende

houding is de helft van het Gebed verricht in staande houding (de zegeningen zou de helft zijn)." (*Ṣaḥīḥ Muslim, blz. 370, Hadīṣ 735*) De zegeningen wordt echter niet minder als iemand het zittend verricht vanwege een geldige reden. Tegenwoordig is het een trend geworden om het Nafl Gebed in zittende houding te verrichten. Men schijnt de indruk te hebben dat het verrichten van het Nafl Gebed in een zittende houding beter is; dit is een misvatting. Dezelfde uitspraak geldt voor de twee Rak'at Nafl na het Witr Gebed (dus het staand verrichten van dit Nafl Gebed is beter). (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.4, blz. 17, Madīna-tul-Murshid, Bareli Sharīf*)

3. Qirā-at (recitatie van de Heilige Koran)

1. Qirā-at betekent dat 'elke letter vanuit zijn juiste articulatieplaats wordt uitgesproken, zodat elke letter duidelijk onderscheiden is van elke andere letter.' (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 511, Madīna-tul-Murshid, Bareli Sharīf*).
2. Zelfs bij het reciteren met een laag volume is het noodzakelijk dat de lezer zijn eigen recitatie hoort. (*ibid*)
3. Als de letters correct worden uitgesproken, maar niet luid genoeg voor de lezer om zichzelf te kunnen horen (en er geen belemmering is zoals lawaai of het probleem van slechthorendheid), dan is het Gebed in dit geval niet geldig. (*ibid*)
4. Hoewel het noodzakelijk is dat de lezer zijn eigen recitatie kan horen, mag het geluid anderen niet bereiken in Sirrī Gebeden (Gebeden waarin recitatie op laag volume

plaatsvindt). Evenzo is het horen van de recitatie tijdens het reciteren van Tasbīhāt etc. ook noodzakelijk.

5. Op dezelfde manier, wat er ook gereciteerd of gezegd moet worden, zelfs buiten het Gebed om, moet het met zo'n luide stem worden gereciteerd of gezegd dat de lezer zichzelf kan horen. Bijvoorbeeld, bij het geven van een scheiding, het vrijlaten van een slaaf of het noemen van de naam van Allah Almachtige bij het slachten van een dier moeten de woorden luid genoeg worden uitgesproken zodat de lezer ze kan horen. Hetzelfde moet in gedachten worden gehouden bij het reciteren van vredesgroet en andere recitaties.
6. Het reciteren van ten minste één Āyah in de eerste twee Rak'at van een Farḍ (verplicht) Gebed en elke Rak'at van een Witr, Sunnahs en Nawāfil Gebed is Farḍ (verplicht) voor zowel de Imām als de Munfarid (iemand die het Gebed alleen leest). (*Marāqil falāh, blz. 128*)
7. Het is een Muqtadī ((iemand die achter een Imam het Gebed verricht) niet toegestaan de Qirā-at te verrichten tijdens het Gebed, noch Sūrah Fātiḥah noch enige andere Āyah; noch in een Sirrī Gebed noch in een Jāhri Gebed. De Qirā-at van de Imām is voldoende voor de Muqtadī. (*Marāqil falāh, blz.51*)
8. Als iemand in geen enkele Rak'at van een Farḍ (verplicht) Gebed de Qirā-at verricht of slechts in één Rak'at de Qirā-at verricht, dan is zijn Gebed ongeldig.

9. Men dient de Koran langzaam te reciteren tijdens een Fard (verplicht) Gebed en in een gemiddeld tempo tijdens Tarāwīh. Een snelle recitatie tijdens Nawāfil in de nacht is toegestaan, maar de woorden moeten duidelijk verstaanbaar zijn, d.w.z. de Maddat dienen te worden uitgesproken met ten minste de minimale lengte die door de Qurrā is vastgesteld, anders is het Harām, omdat ons bevolen is de Koran met Tartīl (langzaam) te reciteren.
10. Deze dagen reciteren de meeste Ḥuffāz (mensen die de Koran uit het hoofd/hart hebben geleerd) op zo'n manier dat ze niet eens de lengte van Mad behouden, laat staan dat men enig woord kan begrijpen behalve **يَعْلَمُونَ، تَعْلَمُونَ**, ze spreken de letters niet correct uit en slaan zelfs woorden over. Nog erger is dat ze opscheppen over hun snelheid van recitatie. Het reciteren van de Koran op zo'n manier is ten strengste Harām. (*Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 547*)

Correcte Uitspraak van de Letters is Essentieel

De meeste mensen kunnen geen onderscheid maken tussen de klanken van ط, ت, س, ص, ث, ا, ء, ع, ه, ح, ض, ذ, ظ. Onthoud dat als de betekenis van een woord Fāsīd (verkeerd) wordt als gevolg van het veranderen van de klank van een letter, het Gebed niet geldig zal zijn. (*Bahār-e-Sharī'at, Deel. 3, blz. 108, Maktaba Razaviyyah*)

Als iemand bijvoorbeeld **عَزِيم** zegt in plaats van **عَظِيم** (met een ز in plaats van een ط) in **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ**, dan wordt zijn Gebed ongeldig. Daarom, als iemand **عَظِيم** niet goed kan

uitspreken, moet hij in plaats daarvan **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْكَرِيمِ** uitspreken.
(*Qānūn-e-Sharī'at, deel 1, blz. 186*)

Waarschuwing!

Een beetje oefening is niet voldoende voor iemand die niet in staat is om de letters correct uit te spreken; deze persoon dient dag en nacht hard oefenen. Als zo'n persoon in staat is om het Gebed te verrichten onder leiding van de Imām die correct reciteert, dan is het verplicht (Fard (verplicht)) voor hem om dit te doen, of hij moet alleen die verzen reciteren die hij correct kan reciteren. Als beide bovengenoemde gevallen onmogelijk zijn, zal zijn eigen Gebed geldig zijn gedurende de periode van het leren. Helaas hebben tegenwoordig veel mensen deze tekortkoming. Ze weten niet hoe ze de Koran correct moeten reciteren en doen ook geen poging het te leren. Onthoud, dit bederft het Gebed. (*Baĥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 570, samengevat*)

Als iemand, ondanks alle mogelijke inspanningen dag en nacht, zijn uitspraak niet kan verbeteren (omdat sommige mensen moeite hebben met het correct uitspreken van de letters), moet hij blijven oefenen, dag en nacht. In dat geval wordt hij tijdens zijn leerperiode geëxcuseerd. Zijn eigen Gebed zal geldig zijn, maar hij kan niet het Gebed leiden van degenen die correct kunnen reciteren. Tijdens zijn leerperiode kan hij echter wel het Gebed leiden van degenen die ook moeite hebben om die specifieke letters correct uit te spreken, waar hij zelf ook moeite mee heeft. Maar als hij helemaal geen enkele inspanning levert, zodanig dat zelfs zijn eigen Gebed niet geldig is, dan hoe

kunnen de Gebeden van anderen geldig zijn onder zijn leiding. (*Mākhūzār Fatāwā Razawīyah (Jadīd), deel.6, blz. 254*)

Madrasa-tul-Madīnah

Beste Islamitische broeders! Jullie hebben misschien het belang ingezien van Qirā-at . Inderdaad, uiterst ongelukkig is de moslim die het correct reciteren van de Heilige Koran niet leert. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ**! Talrijke Koranscholen onder de naam 'Madrasa-tul-Madīnah' zijn opgericht door Dawat-e-Islami, de wereldwijde, niet-politieke, religieuze beweging van de Koran en de Sunnah. In deze Koranscholen krijgen jongens en meisjes gratis les in Hifz en Nāziraḥ Koran.

Bovendien wordt de juiste uitspraak van letters en Sunnahs aan de volwassenen onderwezen, meestal na Ṣalāt- ul-'Ishā in de moskeeën. Ik zou willen dat iedereen de Heilige Koran thuis zou onderwijzen en leren! Ik zou willen dat iedere Islamitische broeder die in staat is de Koran correct te reciteren, andere Islamitische broeders gaat onderwijzen! Evenzo zouden de Islamitische zusters die correct kunnen reciteren anderen moeten onderwijzen en zij die niet correct kunnen reciteren zouden van hen moeten leren. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** zullen de leringen van de Koran overal zegevieren en degenen die leren en onderwijzen zullen grote zegeningen verdienen, **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**.

4. Rukū' (buigende houding)

Het minimale niveau van Ruku' is voorover buigen tot een niveau waarop, als de handen worden gestrekt, ze de knieën moeten bereiken (*Durr-e-Mukhtar, Rad-dul-Mukhtar, deel 2, blz. 166*) Volledige Ruku' betekent dat de rug horizontaal recht dient te

blijven. (*Hāshīya-tul-Taḥṭāwāī*, blz. 229 (*Durr-e-Mukhtar*, *Rad-dul-Mukhtar*, deel 2, blz. 166)

De Geliefde Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei: ‘Allah de Almachtige kijkt niet (genadig) naar het Gebed van een persoon die zijn rug niet recht houdt tijdens de Ruku' en Sujud.’ (*Musnad Imām Aḥmad*, blz. 617, deel.3, Ḥadīṣ 10803)

5. Sujūd (prostratie)

1. De Geliefde Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei: ‘Mij is bevolen de Sajdah te verrichten op zeven beenderen: (i) het gezicht, (ii & iii) beide handen, (iv & v) beide knieën en (vi & vii) tenen van beide voeten; mij is (ook) bevolen mijn kleding en haar niet te vouwen.’ (*Ṣaḥīḥ Muslim*, blz. 253, *Hadith 490*)
2. Twee Sujūd zijn Farḍ (verplicht) in elke Rak'at. (*Baḥār-e-Sharī'at*, deel.1, blz. 513)
3. Het is noodzakelijk dat het voorhoofd goed op de grond rust. Het rusten van het voorhoofd betekent dat de hardheid van de grond gevoeld moet worden. Als iemand Sajdah op zo'n manier verricht dat zijn voorhoofd niet goed op de grond rust, dan is zijn Sajdah niet geldig. (*'Alamgīrī*, deel.1, blz. 70)
4. Bij het verrichten van Sajdah op iets zachts, zoals gras, wol of een tapijt, is het essentieel dat het voorhoofd stevig erop rust, dus dat het voorhoofd stevig genoeg wordt ingedrukt en niet verder kan worden ingedrukt. Alleen in dat geval is de Sajdah geldig. (*Tabyīn-ul-Haqāiq*, deel.1, blz. 117)

5. Deze dagen is het gebruikelijk om tapijten in moskeeën te gebruiken (soms met schuim eronder). Bij het verrichten van Sajdah op een tapijt is het belangrijk ervoor te zorgen dat het voorhoofd stevig op de grond wordt gedrukt, anders is het Gebed ongeldig. Als het neus bot de grond niet raakt, wordt het Gebed als afgeraden *Makrūh-e-Tahrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde) beschouwd en is het Wājib (noodzakelijk) om zo'n Gebed te herhalen. (*Mulakhhkas az Bahar-e-Shari'at, Part 3, blz.71*)
6. Het Gebed op een matras met springveren is niet geldig, aangezien het voorhoofd niet stevig erop kan rusten. (*ibid*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Nadelen van tapijten

Het is moeilijk om op de juiste manier Sajdah te verrichten op een tapijt; tapijten kunnen ook niet gemakkelijk worden gereinigd. Daarom hopen stof en bacteriën zich erin op. Tijdens de Sajdah kunnen stof en bacteriën het lichaam binnendringen via de ademhaling. Allah عَزَّوَجَلَّ behoede, als de pluisjes van het tapijt zich in de longen zouden hechten als gevolg van het inademen, zou dit het risico op kanker kunnen vergroten. Soms braken kinderen of urineren ze op het tapijt; ook katten, ratten en hagedissen doen er hun behoefte op. Als het tapijt onrein is, wordt er vaak niet eens de moeite genomen om het te reinigen. Moge de trend van het gebruik van tapijten in moskeeën verdwijnen!

Hoe een onrein tapijt te reinigen

Was het onreine gedeelte van het tapijt en hang het op; laat het hangen tot de waterdruppels er niet meer vanaf druipen. Was en hang het dan voor een tweede keer op en laat het hangen tot het niet meer druppelt. Was en hang het dan voor de derde keer op dezelfde manier; het zal rein worden wanneer het ophoudt met druppelen. Reinig matten, schoenen en dergelijke kleipotten die water absorberen volgens dezelfde methode.

Een andere methode om een onrein tapijt, kleding, enz. te reinigen, is door het volledig onder te dompelen in stromend water, zoals een rivier, beek of onder een kraan, gedurende voldoende tijd om er redelijk zeker van te zijn dat de onreinheid weggespoeld is. Het besprenkelen van een paar druppels water op een tapijt waarop een klein kind heeft geplast, is niet voldoende om het te reinigen. Onthoud dat zelfs de urine van een pasgeboren baby van één dag oud als onrein wordt beschouwd. *(Voor meer gedetailleerde informatie, raadpleegt u Bahar-e-Shari'at deel twee.)*

6. Qa'daḥ-e-Ākhirāḥ (laatste zithouding)

Na het voltooiën van [alle] Rak'āt van het Gebed, is het Fard (verplicht) om in Qa'daḥ te zitten voor de hoeveelheid tijd waarin de volledige Tashaḥḥud (التَّحِيَّاتُ) tot وَرَسُولُهُ is gereciteerd. (*Alamgiri, deel.1, blz. 70*) Als de Muṣallī (degene die het Gebed verricht) die een Fard (verplicht) Gebed van vier Rak'at verricht, geen Qa'daḥ heeft verricht na de vierde Rak'at en de Sajdah van de vijfde Rak'at nog niet heeft verricht, moet hij gaan zitten. Indien hij echter de Sajdah van de vijfde Rak'at heeft verricht of

in geval van Fajr, niet na twee Rak'at heeft gezeten en de Sajdah van de derde Rak'at heeft verricht, of in geval van Maghrib, niet na de derde Rak'at heeft gezeten en de Sajdah van de vierde Rak'at heeft verricht, wordt het Fard (verplicht) Gebed in al deze gevallen ongeldig. In deze gevallen moet hij nog één Rak'at toevoegen, behalve tijdens het Maghrib Gebed. (*Ghunyaḥ, blz. 290*)

Na het voltooien van alle Rak'at van het Gebed, is het verplicht om in de Qa'dah te zitten gedurende de tijd die nodig is om de volledige Tashahhud (التَّحِيَّاتُ) te reciteren, vanaf het begin tot aan ”وَرَسُولُهُ”. Als de Musalli die een vier-Rak'at verplicht Gebed verricht geen Qa'dah heeft verricht na de vierde Rak'at en nog niet de Sajdah van de vijfde Rak'at heeft verricht, dan moet hij gaan zitten. Echter, als hij de Sajdah van de vijfde Rak'at wel heeft verricht (of in het geval van Fajr, niet is gaan zitten na twee Rak'at en de Sajdah van de derde Rak'at heeft verricht, of in het geval van Maghrib, niet is gaan zitten na de derde Rak'at en de Sajdah van de vierde Rak'at heeft verricht), wordt het verplichte Gebed ongeldig in al deze gevallen. In deze gevallen moet hij één extra Rak'at toevoegen, behalve tijdens het Maghrib Gebed. (*Ghunyaḥ, blz. 284*)

7. Khurūj-e-Biṣun'ihī (het Gebed bewust beëindigen door Salam te geven)

Dit houdt in: na de Qa'dah-e-Ākhīrah, het opzettelijk uitspreken van de Salām, praten of een andere dergelijke handeling die het Gebed beëindigt. Als er echter opzettelijk een andere handeling wordt verricht, anders dan het uitspreken van de Salam, dan is het Wājib (noodzakelijk) om het Gebed opnieuw te verrichten. Als er per ongeluk een

dergelijke handeling plaatsvindt dan wordt het Gebed ongeldig. (*Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 516*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

De Raka'at aantallen en Gradaties van het Gebed

Het Gebed						
Fajr	2 Sunnah	2 Fard				
Dohr	4 Sunnah	4 Fard	2 Sunnah	2 Nafl		
Asr	4 Sunnah	4 Fard				
Maghrib	3 Fard	2 Sunnah	2 Nafl			
Isha	4 Sunnah	4 Fard	2 Sunnah	2 Nafl	3 Witr	2 Nafl
Jummah (Vrijdag gebed)	4 Sunnah	2 Fard	4 Sunnah	2 Sunnah	2 Nafl	

Uitleg

1. **Fard:** Dit zijn de verplichte gebeden.
2. **Witr:** Deze gebeden zijn *Wajib*, d.w.z. deze vallen onder de categorie 'noodzakelijk'.
3. Daarnaast zijn de dikgedrukte Sunnah eenheden in de tabel de zogenoemde **Sunnah-e-Muakkada** (benadrukte Sunnah, het nalaten ervan is slecht en een gewoonte ervan maken is zonde) en de niet-dikgedrukte Sunnah eenheden **Sunnah-e-ghair-Muakkada** (minder benadrukte Sunnah, als men deze gebeden niet verricht dan is het geen zonde maar we zouden een gewoonte ervan moeten maken om deze wel te verrichten).
4. **Nafil:** Dit zijn de vrijwillige gebeden.

30 Wājibat (noodzakelijkheden) van het Gebed

1. Het uitspreken van 'اللَّهُ أَكْبَرُ' voor Takbīr-e-Taḥrīmāh.
2. Het reciteren van Sūrah Fātiḥah, een Sūrah, of een dergelijke Āyah uit de Koran die gelijk is aan drie kortere verzen of drie kleine Ayaḥs. Dit dient te worden gedaan in elke Rak'at van elk Gebed, behalve de laatste twee Rak'at van een Fard (verplicht) Gebed.
3. Het reciteren van Sūrah Fātiḥah voor de Sūrah.
4. Het niets anders reciteren 'أَمِينَ' en 'بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ' tussen Alḥamd en de Sūrah.

5. Het onmiddellijk verrichten van de Rukū' na de Qirā-at.
6. Het verrichten van de tweede Sajdah na de eerste (in volgorde).
7. Het onderhouden van de Ta'dīl-e-Arkān, d.w.z. het verblijven in de Rukū', Sujūd, Qawmaḥ en Jalsāḥ gedurende de tijd waarin 'سُبْحَانَ اللَّهِ' ten minste eenmaal kan worden uitgesproken.
8. Het verrichten van de Qawmaḥ, d.w.z. het rechtop staan na de Rukū' (sommige mensen reichten hun rug niet na de Rukū', hierdoor missen zij een Wājib (noodzakelijk)).
9. Jalsāḥ, d.w.z. het rechtop zitten tussen de twee Sujūd (sommige mensen verrichten de tweede Sajdah voordat ze volledig rechtop hebben kunnen zitten na de eerste Sajdah, hierdoor missen zij een Wājib (noodzakelijk) . Ongeacht hoe gehaast men is, is het verplicht om rechtop te zitten tijdens het Gebed, anders wordt het Gebed *Makrūḥ-e-Tahrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde) en het herhalen van zo'n Gebed is Wājib (noodzakelijk)).
10. De eerste Qa'dāḥ is Wājib (noodzakelijk) , zelfs in een Nafl Gebed (In feite is elke Qa'dāḥ tijdens een twee-Rak'at Nafl Gebed de 'laatste Qa'dāḥ' en is daarom Fard (verplicht); als iemand de Qa'dāḥ niet heeft verricht, uit vergeetachtigheid is opgestaan en als hij nog geen Sajdah voor een derde Rak'at heeft verricht, dan moet hij terugkeren en Sajdah-e-Sāḥw verrichten). (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 480*)

Als iemand wél de Sajdah van de 3e Rak'at van een Nafl Gebed heeft verricht, moet hij nu de vierde Rak'at

voltooien en Sajdah-e-Saḥw doen. Sajdah-e-Saḥw is nu Wājib (noodzakelijk) geworden, omdat hoewel de Qa'daḥ na elke twee Rak'at van een Nafl Gebed Farḍ (verplicht) is, de eerste Qa'daḥ nu Wājib (noodzakelijk) is geworden i.p.v. Farḍ (verplicht), vanwege het verrichten van de Sajdah van de derde of vijfde Rak'at, enz. (*Hāshiyat-taḥḥawī Alā Marāqil Falāḥ*, blz. 466)

11. Het niets reciteren na de Tashaḥḥud van de eerste Qa'daḥ tijdens een Farḍ (verplicht), Witr of Sunnah-e-Muakkadaḥ Gebed.
12. Het reciteren van de volledige Tashaḥḥud in beide Qa'daḥs. Als ook maar één woord wordt overgeslagen, wordt er een Wājib (noodzakelijk) gemist en zal Sajdah-e-Saḥw Wājib (noodzakelijk) worden.
13. Als iemand uit vergeetachtigheid per ongeluk *اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ* of *اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا* reciteert na de Tashaḥḥud in de eerste Qa'daḥ van een Farḍ (verplicht), Witr, of Sunnat-e-Muakkadaḥ Gebed, dan zal Sajdah-e-Saḥw Wājib (noodzakelijk) worden; als iemand het opzettelijk reciteert, dan zal het herhalen van het Gebed Wājib (noodzakelijk) worden. (*deel.2, blz. 269*)
14. Het uitspreken van het woord 'اَلسَّلَامُ' tijdens het draaien van het gezicht naar rechts en naar links is voor beide Wājib (noodzakelijk) ; het uitspreken van het woord 'عَلَيْكُمْ' is geen Wājib (noodzakelijk) , maar een Sunnah .
15. Het uitspreken van de Takbīr van de Qunūt tijdens Witr.
16. Het reciteren van de Du'ā-e-Qunūt tijdens Witr.

17. De zes Takbīrāt van beide Eīd Gebeden.
18. De Takbīr van de Rukū' in de tweede Rak'at van beide Eīd Gebeden en het uitspreken van het woord 'اللَّهُ أَكْبَرُ'.
19. Het verrichten van de Qirā-at door de Imām met een luide stem (zodanig dat minstens drie personen die kunnen horen) tijdens Jahri Gebeden zoals de eerste twee Rak'ats van Maghrib en 'Ishā en alle Rak'ats van Fajr, Jumu'aḥ, de Eīdāin, Tarāwīḥ en de Witr van Ramaḍān.
20. Het verrichten van de Qirā-at met een lage stem tijdens de "Sirri-Gebeden", zoals het Dhohr en 'Aṣr Gebed.
21. Het uitvoeren van elke Farḍ (verplicht) en Wājib (noodzakelijk) in de voorgeschreven volgorde.
22. Het slechts één keer uitvoeren van de Ruku' in elke Rak'at.
23. Het slechts tweemaal uitvoeren van de Sajdah in elke Rak'at.
24. Het niet verrichten van de Qa'dāḥ vóór de tweede Rak'at.
25. Het niet verrichten van de Qa'dāḥ in de derde Rak'at tijdens een vier Rak'at Gebed.
26. Het verrichten van de Sajdah van Tilāwat in het geval dat een Āyaḥ van Sajdah is geciteerd.
27. Het verrichten van de Sajdah-e-Saḥw wanneer deze Wājib (noodzakelijk) is geworden.

28. Het vermijden van een pauze gedurende de tijd waarin Tasbīḥ (d.w.z. **سُبْحَانَ اللَّهِ**) drie keer kan worden uitgesproken tussen twee Farāid, twee Wājib (noodzakelijk) āt of een Farḍ (verplicht) en een Wājib (noodzakelijk) .
29. Het zwijgen van de Muqtadī (iemand die achter een Imam het Gebed verricht) wanneer de Imām de Qirā-at verricht, of dit nu hardop of zachtjes is.
30. Het volgen van de Imām in alle Wājib (noodzakelijk) āt, behalve de Qirā-at. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muḥtār, deel.2, blz. 181, 'Alamgīrī, deel.1, blz. 71*)

95 Sunnahs van het Gebed

Sunnahs van de Takbīr-e-Taḥrīmah (eerste Takbir)

1. Het optillen van de handen voor de Takbīr-e-Taḥrīmah
2. De vingers in hun normale positie houden, d.w.z. ze niet te dicht bij elkaar houden en er geen spanning op zetten.
3. De binnenkant van de handpalmen en die van de vingers dienen naar de Qibla gericht te zijn.
4. Het hoofd niet buigen op het moment van de Takbīr.
5. Het opheffen van de handen tot de oren voordat de Takbīr wordt uitgesproken.
6. Dezelfde Sunnahs gelden voor de Takbīr van Qunūt en
7. Ook de Takbīrāt van beide Eid Gebeden.
8. Het uitspreken van **اللَّهُ أَكْبَرُ** door de Imām.

9. Het uitspreken van **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ** door de Imām.
10. Het luid uitspreken van de Salām door de Imām (het verheffen van de stem luider dan nodig is Makrūh).
11. Het onmiddellijk na de Takbīr vouwen van de handen is Sunnah (na het uitspreken van de Takbīr-e-Aulā laten sommige mensen hun handen naar hun zij vallen of zwaaien hun armen naar achteren en vouwen dan hun handen; dit is een afwijking van de Sunnah). (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 520-522*)
12. Het is een Soennah voor de Imam om zijn stem harder te verheffen in Takbir-eTahrimah en Takbirat-e-Intiqal. (*Bahar-e-Shari'at, vol. 1, pp. 520-522*)

Sunnahs van de Qiyām (staande houding)

13. Mannen dienen hun handen onder hun navel te vouwen met hun rechterpalm op de achterkant van hun linker polsgewricht, de rechterduim en pink moeten om de linker pols heen liggen en de overige vingers van de rechterhand moeten op de achterkant van de linker onderarm rusten. (*Ghunya-tul-Mustamī, blz. 294*)
14. Het reciteren van de Šanā (lofprijzing) als eerste en dan
15. De Ta'aw-wuḏ (**أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ**) en vervolgens
16. De Tasmīyah (**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**).
17. Het onmiddellijk na elkaar reciteren van de Šanā, de Ta'aw-wuḏ en de Tasmīyah.
18. Het met een zachte stem reciteren van dezen.

19. Het uitspreken van آمِينَ.
20. Het uitspreken van آمِينَ met een zachte stem.
21. Het direct na de Takbīr-e-Aulā reciteren van de Šanā. (Bij het volgen van de Imām in het Gebed, waarbij de Muqtadī geen Qirā-at verricht, is het niet Sunnah voor hem om de Ta'aw-wuz en Tasmīyah te reciteren; echter, als de Muqtadī een Rak'at of meer mist, zou hij dezen wel moeten reciteren wanneer hij zijn gemiste Rak'at verricht) (*Durr-e-Mukhtar, deel.2, blz. 234*)
22. De Ta'aw-wuz dient alleen in de eerste Rak'at te worden gereciteerd.
23. De Tasmīyah aan het begin van elke Rak'at is Sunnah. (*Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 522, 523*)

Sunnahs van de Rukū' (buigende houding)

24. Het uitspreken van اللَّهُ أَكْبَرُ voor Rukū'.
25. Het drie keer uitspreken van سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ tijdens de Rukū'.
26. Het vasthouden van de knieën met de handen, voor mannen.
27. Het wijd uit elkaar spreiden van de vingers.
28. Het recht houden van de benen tijdens de Rukū' (sommige mensen buigen hun benen als een boog, dit is Makrūh). (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 74*)

29. Tijdens de Rukū' moet de rug zo recht zijn (horizontaal) dat zelfs als er een glas water op wordt geplaatst, het glas stil blijft staan. (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Ḥāshīya-tul-Taḥṭāwāi*, blz. 266)
30. Tijdens de Rukū' mag het hoofd noch hoger noch lager (dan de rug) zijn, het moet in dezelfde lijn als de rug blijven. (*Ḥidāyah*, deel.1, blz. 50)

De Geliefde Boodschapper van Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: 'Het Gebed van degene die zijn rug niet recht houdt tijdens de Rukū' en Sujūd is onvoldoende (onvolmaakt).' (*Sunnahs Abū Dāwūd*, blz. 325, deel.1, Ḥadīṣ 855)

De Heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: 'Verricht je Rukū' en Sujūd volledig, want bij Allah عَزَّوَجَلَّ, ik zie jullie vanaf mijn rugzijde.' (*Ṣaḥīḥ Bukhārī*, blz. 263, deel.1, Ḥadīṣ 742)

31. Het is beter (voor een Muṣallī) om اللهُ أَكْبَرَ uit te spreken terwijl hij buigt voor de Rukū', d.w.z. om te beginnen met het uitspreken van de Takbīr wanneer hij begint te buigen voor de Rukū', en de Takbīr af te maken wanneer hij volledig gebogen is. (*Alamgīrī*, deel.1, blz. 74) Om dit te doen, verleng de لام (lām) van Allah, maar niet de ب (bā) van Akbar of een andere letter. (*Bahār-e-Sharī'at*, deel.1, blz. 525). Het uitspreken van اللهُ (Āallaḥu), أَكْبَر (Āakbar) of أَكْبَار (Akbaār) zal het Gebed ongeldig maken. (*Durr-e-Mukhtar en Rad-dul-Muḥtār*, deel.2, blz. 218)

Sunnahs van Qawmah (recht op staan na Ruku)

32. De handen ontspannen naast het lichaam laten hangen wanneer men opstaat na Ruku'.

33. Het uitspreken van **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ** door de Imām tijdens het opstaan van Rukū'.
34. Het uitspreken van **اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَكَالْحَمْدِ** door de Muqtadī
35. Het uitspreken van beide is een Sunnah voor de Munfarid (iemand die het Gebed alleen leest). (*Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz.527*) De Sunnah wordt vervuld als de woorden **رَبَّنَا وَكَالْحَمْدِ** worden uitgesproken, maar het is beter om de letter "و" toe te voegen na het woord "رَبَّنَا"; het uitspreken van **اللَّهُمَّ رَبَّنَا** is beter dan het uitspreken van **رَبَّنَا** en het toevoegen van beide, d.w.z. het uitspreken van **رَبَّنَا وَكَالْحَمْدِ** is beter dan het uitspreken van **اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَكَالْحَمْدِ** alleen.
36. Een Munfarid dient het uitspreken van **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ** te starten bij het opstaan vanuit Rukū', en nadat hij rechtop staat dient hij **اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَكَالْحَمْدِ** uit te spreken. (*Durr-e-Mukhtar, deel.2, blz. 247.*)

Sunnahs van Sajdah (prostratie)

37. Het uitspreken van **اللَّهُ أَكْبَرُ** bij het knielen voor Sajdah.
38. Het uitspreken van **اللَّهُ أَكْبَرُ** bij het opstaan uit Sajdah.
39. Het minstens drie keer uitspreken van **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** in Sajdah.
40. Het plaatsen van de palmen op de grond in Sajdah
41. Het dicht bij elkaar houden van de vingers tijdens de Sajdah en deze gericht naar de Qibla houden.

42. Bij het neerknielen voor Sajdah, het plaatsen van de knieën,
43. Handen,
44. Neus
45. Voorhoofd op de grond, in die volgorde.
46. Bij het opstaan uit Sajdah de volgorde omgekeerd aanhouden, dus:
47. Voorhoofd,
48. Neus,
49. Handen en
50. Knieën moeten van de grond worden opgetild, in die volgorde.
51. Tijdens de Sajdah is het Sunnah voor mannen om hun armen van hun zij te houden en
52. De dijen los van de buik.
53. Niet de onderarmen op de grond leggen. Als u in een Şaf (rij) zit tijdens Jamā'at, dan houdt u de armen bij de zij.
54. De voetzolen van alle tien tenen van beide voeten de grond laten raken, op zo'n manier dat hun punten naar de Qiblah wijzen. (*Al-Ĥadāyah ma' Faḥ-ul-Qadr, deel.1, blz. 267*)

Sunnahs van Jalsah

Het zitten tussen beide Sujūd, wat Jalsah wordt genoemd.

55. Het rechtop houden van de rechtervoet, het plat houden van de linkervoet en op de linkervoet zitten.

De tenen van de rechtervoet richting de Qibla houden.

56. Het plaatsens van beide handen op de dijnen. (*Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 530*)

Sunnahs van het staan voor de tweede Rak'at

57. Na het voltooiën van beide Sujūd, is het een Sunnah om op te staan voor de tweede Rak'at met steun van de tenen.
58. Het plaatsens van de handen op de knieën; het kan echter geen kwaad de handen op de grond te leggen voor het opstaan wegens zwakte of pijn in de voet . (*Durr-e-Mukhtar en Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 262*)

Sunnahs van Qa'daĥ (zithouding)

59. Na het verrichten van de Sujūd van de tweede Rak'at, is het een Sunnah voor mannen om hun linkervoet plat te leggen.
60. Het met het zitvlak zitten op de linkervoet en
61. Het rechtop houden van de rechtervoet en
62. Het houden van de tenen van de rechtervoet richting de Qiblaĥ.
63. Het plaatsens van de rechterhand op het rechterbovenbeen
64. Het plaatsens van de linkerhand op het linker bovenbeen.

65. De vingers in een normale positie houden, niet te dicht bij elkaar en niet te ver uit elkaar.
66. De vingertoppen dicht bij de knieën houden, maar men moet de knieën niet vasthouden.
67. Het opsteken van de wijsvinger van de rechterhand tijdens het geven van de Shaḥadaḥ (getuigenis) tijdens التَّحِيَّات. De methode hiervoor is als volgt:

Vouw de ringvinger en de pink, vorm een ring met de middelvinger en de duim, hef de wijsvinger op terwijl u "لا" uitspreekt en schud hem niet heen en weer. Leg hem neer terwijl u لا uitspreekt en strek alle vingers. (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 530*)
68. Het zitten in de tweede Qa'dah, net zoals in de eerste. Ook het reciteren van Tashaḥḥud. (*Durr-e-Mukhtar, deel.2, blz.272*)
69. Het reciteren van Vredesgroet na de Tashaḥḥud. Het reciteren van Durūd-e-Ibrāḥīm verdient de voorkeur. (*Al-Ĥadāyah ma' Fath-ul-Qadīr, deel.1, blz. 274*)
70. Het is een Sunnah om de Vredesgroet te reciteren na de Tashaḥḥud in de eerste Qa'dah van Nafl en Sunnahs-e-Ghaīr Muakkadaḥ Gebeden. (*Rad-dul-Muḥtār, deel.2, blz. 281 ; Ghunya-tul-Mustamlī, deel.3, blz. 85*)
71. Het reciteren van een Du'ā na Vredesgroet. (*Durr-e-Mukhtar ma' Rad-dul-Muḥtār, deel.2, blz. 283*)

Sunnahs van het uitvoeren van Salām

72. Het tweemaal uitvoeren van de Salām terwijl u de volgende woorden uitspreekt:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

73. Het gezicht eerst naar rechts draaien, en dan
74. Naar links draaien.
75. Het hardop uitspreken van beide Salām is een Sunnah voor de Imām, maar de stem van de tweede Salām moet zachter zijn dan de eerste. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 76*)
76. Zodra de Imām het woord 'السَّلَامُ' uitspreekt tijdens het verrichten van de eerste Salām, is zijn Gebed beëindigd, ook al heeft hij het woord عَالَيْكُمْ nog niet uitgesproken; Als een laatkomer zich dus bij de Jamā'at voegt, nadat de Imām reeds het woord 'السَّلَامُ' heeft uitgesproken, is zijn Iqtidā (achter de Imam het Gebed verrichten) niet geldig. Zijn Iqtidā zal echter geldig zijn als de Imām, na de eerste Salām te hebben verricht, Sajdah-e-Sāhw verricht, mits Sajdah-e-Sāhw Wājib (noodzakelijk) was geworden. (*Rad-dul-Muhtār, vol. 2, blz. 292*)
77. Wanneer de Imām zijn gezicht naar rechts en naar links wendt terwijl hij de Salām verricht, dient hij de intentie te hebben de Salām te zeggen tegen de mensen die het Gebed aan zijn rechter-, respectievelijk linkerzijde verrichten; maar hij moet niet de intentie hebben de Salām te zeggen tegen een vrouw zelfs als zij aanwezig is in de Jamā'at. Bovendien dient hij ook de intentie te hebben om Salām te zeggen tegen de Kirāman Kātibīn (Engelen die de taak hebben om de daden op te schrijven, evenals de Engelen die beschermen), maar hij dient geen specifiek aantal vast te stellen in de intentie. (*Durr-e-Mukhtār, deel.1, blz.354*)

78. De Muqtadī (iemand die achter een Imam het Gebed verricht) dient ook de intentie te hebben om Salām te zeggen tegen de mensen en Engelen aan beide zijden. Daarnaast dient hij ook de intentie te hebben voor de Imām wanneer hij Salām uitvoert naar de zijde waar de Imām aanwezig is. Als de Imām voor de Muqtadī staat, dient hij de intentie te hebben om Salām te zeggen tegen de Imām tijdens beide Salāms. (*Durr-e-Mukhtār, deel.1, blz.356*) Een Munfarid dient alleen de intentie te hebben om Salām te zeggen tegen de engelen.
79. De overgangen van de Muqtadī, zoals Rukū', Sujūd, enzovoort, dienen gelijk te zijn aan die van de Imām.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Sunnahs na het uitvoeren van de Salām

80. Het is een Sunnah voor de Imām om zich na het verrichten van de Salām naar rechts of naar links te draaien; het draaien naar de rechterkant verdient de voorkeur. Naar de Muqtadis toe zitten is ook toegestaan, op voorwaarde dat er niemand het Gebed verricht voor het gezicht van de Imām tot aan de laatste Şaf (rij). (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 330*)
81. Het is toegestaan voor een Munfarid (iemand die het Gebed alleen verricht d.w.z. zonder Imam) om een smeekbede te vragen zonder naar een kant te draaien. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 77*)

Sunnahs van de Sunnahs-e-Ba'diyyah (De Sunnahs na de Farāḍ)

82. Praten dient vermeden te worden na een Farḍ (verplicht) Gebed dat gevolgd wordt door een Sunnah Gebed. Hoewel de Sunnahs geldig zullen zijn, zal hun zegeningen verminderd worden als er gesproken wordt. Het uitstellen van de Sunnahs is afkeurenswaardig (Makrūh); evenzo zijn uitgebreide Awrād (recitatie) niet toegestaan (tussen Farḍ (verplicht) en Sunnahs Gebeden). (*Ghunyaḥ, blz. 343*)
83. Na de Farḍ (verplicht) Gebeden die gevolgd worden door Sunnah Gebeden dient de Du'ā kort te zijn; anders wordt de zegeningen van de Sunnahs verminderd. (*Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 539*)
84. Hoewel het zo is dat praten tussen de Farḍ (verplicht) en Sunnah geen invloed heeft op de geldigheid van de Sunnah, wordt hun zegeningen wel verminderd. Dezelfde regel geldt voor elke handeling die in strijd is met Tahrimah. (*Tanvīr-ul-Abṣār, deel.2, blz. 558*)
85. Verricht het Sunnah Gebed niet op dezelfde plaats waar het Farḍ (verplicht) Gebed is verricht. In plaats daarvan zou het op een andere plaats moeten worden verricht, zoals aan de rechterkant, linkerkant, voor- of achterkant van de plek waar het Farḍ (verplicht) Gebed is verricht, of thuis.

Er is geen bezwaar tegen de pauze die ontstaat als gevolg van

het naar huis gaan voor het verrichten van het Sunnah Gebed. Echter is het een zonde om voor een Muṣalli (iemand die het Gebed verricht) langs te lopen of recht voor hem te gaan staan om van plaats te veranderen of naar huis te gaan. Als er geen ruimte is om te gaan, dan kunt u het Sunnah Gebed op dezelfde plaats verrichten.

Een Belangrijke Regel van de Sunnah

De Islamitische broeders die praten en lopen nadat ze Sunnahs-e-Qabliyaḥ of Ba'diyyaḥ hebben verricht, zouden een les moeten leren uit de volgende Gezegende Fatwa van Imam Ahmad Raza Khan رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ. Hij رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft in een antwoord op een vraag gezegd: "De beste tijd voor de Sunnahs-e-Qabliyaḥ (Sunnahs vóór de Fard rak'ats) is de aanvang van het Gebed, op voorwaarde dat praten of enige andere handeling die in strijd is met het Gebed wordt vermeden tussen het Fard (verplicht)-Gebed en de Sunnah-Gebeden. Wat betreft Sunnahs-e-Ba'diyyaḥ (Sunnahs na de Fard rak'ats) is het aanbevolen om ze direct na de Farā'id te verrichten; er is geen bezwaar om een pauze te nemen en ze thuis te verrichten. Echter, pauzeren vanwege tegenstrijdige handelingen moet worden vermeden; zo'n pauze zal leiden tot het verlies van de beloning van zowel de Sunnahs-e-Qabliyaḥ als Ba'diyyaḥ en zal ze buiten de voorgeschreven Sunnah-methode plaatsen." (*Fatāwā Razawiyyaḥ (Jad īd), deel.5, blz. 139*)

Sunnahs voor Islamitische Zusters

86. Het is een Sunnah voor Islamitische zusters om hun handen op te heffen tot hun schouders terwijl ze de

Takbīr-e-Taḥrīmāḥ en Takbīr-e-Qunūt uitspreken.

87. Tijdens de Qiyām dienen Islamitische zusters en intersekse personen (mensen met een lichaam dat zowel mannelijke als vrouwelijke kenmerken vertoont) hun linkerhandpalm net onder de boezems op hun borst te leggen en de rechterhandpalm op de rug van de linkerhandpalm. (*Ghunyaḥ, blz. 300*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

88. Voor Islamitische zusters is het plaatsen van de handen op de knieën en het niet wijd uit elkaar houden van de vingers een Sunnah. (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 525*)
89. Islamitische zusters dienen lichtjes te buigen in Rukū' (net genoeg zodat hun handen hun knieën kunnen bereiken). Hun rug dient niet volledig recht te zijn en ze dienen geen gewicht op hun knieën te plaatsen (Ze dienen simpelweg hun handen op hun knieën te leggen); hun vingers dienen dicht bij elkaar te zijn en hun benen dienen licht gebogen te zijn, dus niet volledig recht zoals bij mannen. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 74*)
90. Islamitische zusters dienen de Sajdah uit te voeren met hun lichaamsdelen dicht bij elkaar, d.w.z. dat de armen de zijkant van het lichaam raken,
91. De buik de dijnen raakt,
92. De dijnen de scheenbenen raken
93. De scheenbenen de grond raken. (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 529*)

94. Na het verrichten van de Sujūd van de tweede Rak'at, dienen ze beide voeten naar de rechterkant te strekken [in Qa'dah].
95. Zij dienen te zitten op hun linker bil. (*Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 530*)

14 Mustahabbāt (gewenste handelingen) van het Gebed

1. Het mondeling uitspreken van de woorden van de intentie. De aanwezigheid van de intentie in het hart is noodzakelijk; anders is het Gebed niet geldig, ook al wordt de intentie mondeling uitgesproken.
2. In Qiyām, het staan met een ruimte van vier vingers tussen beide voeten.
3. De blik richten op de plaats van Sajdah in Qiyām.
4. De blik richten op de voeten in Rukū'.
5. De blik richten op de neus in Sajdah
6. De blik richten op de schoot in Qa'dah
7. De blik richten op de rechterschouder in de eerste Salām en
8. De blik richten op de linkerschouder bij de tweede Salām. (*Tanvīr-ul-Abṣār, blz. 214, deel.2*)
9. Voor een Munfarid (iemand die het Gebed alleen verricht) om de Tasbīḥ meer dan drie keer in Rukū' en Sujūd uit te spreken (maar in oneven aantallen, bijv. 5, 7, 9). (*Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 242*)

10. Volgens de overlevering van Sayyidunā ‘Abdullaḥ bin Mubārak رَضِيَ اللهُ عَنْهُ vermeld in het boek "Ḥilyah", is het Mustahab voor de Imām om de Tasbīhāt vijf keer uit te spreken.
11. Hoesten zo lang mogelijk vermijden. (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshiya-tul-Taḥṭāwāī, blz. 277*)

Als u moet geeuwen, houd dan uw mond gesloten. Als de geeuw niet stopt, druk dan uw lippen op elkaar met uw tanden. Als dit de geeuw niet stopt, leg dan de achterkant van uw rechterhand op uw mond als u in de staat van Qiyām bent, en de achterkant van uw linkerhand als u in een andere houding van het Gebed bent.

Een effectieve manier om een geeuw te onderdrukken, is door te bedenken dat de Heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ en alle andere Profeten عَلَيْهِمُ السَّلَامُ nooit hebben gegeeuwd. إِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ zal de geeuw onmiddellijk stoppen. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz.215*)

12. Het opstaan door de Imām en Muqtadis wanneer de Mukabbir حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ط zegt. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 57, Maktabatul-Haqānīyah*)
13. Het verrichten van de Sajdah op de aarde zonder iets tussen het voorhoofd en de grond. (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshiya-tul-Taḥṭāwāī, blz. 371*)

Een Gewoonte van 'Umar bin 'Abdul Aziz رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

Ḥujjat- ul-Islām Sayyidunā Imām Muhammad Ghazālī رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ vertelt dat Sayyidunā 'Umar bin 'Abdul Aziz رَضِيَ اللهُ عَنْهُ altijd Sajdah

verrichtte op de kale grond, zonder enige mat of andere bedekking te gebruiken. (*Ihyā-ul-'Ulūm, deel.1, blz. 204*)

Voortreffelijkheid van een Stoffig Voorhoofd

Sayyidunā Wāṣilāh bin Asqa رَضِيَ اللهُ عَنْهُ 'vertelt dat de heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: 'Niemand van jullie zou het stof van zijn voorhoofd moeten verwijderen totdat hij zijn Gebed heeft voltooid, omdat de engelen blijven bidden om zijn vergeving zolang het teken van Sajdah op zijn voorhoofd blijft.' (*Majma'-ul-Zawāid, deel.2, blz. 311, Ḥadīṣ 2761, Dār-ul-Fikr, Beiroet*)

Beste Islamitische broeders! Het is beter om het stof niet te verwijderen van het voorhoofd tijdens het Gebed en het is Allah عَزَّوَجَلَّ behoede, een zonde om het uit arrogantie te verwijderen. Als de Muṣallī (degene die het Gebed verricht) echter pijn voelt of zijn aandacht wordt afgeleid (door het stof niet te verwijderen) is er geen bezwaar om in dat geval het stof te verwijderen. Als iemand het vermoeden heeft van ijdelheid, dan moet hij het stof van zijn voorhoofd verwijderen na het Gebed.

29 Handelingen die het Gebed Ongeldig Maken

1. Spreken.
2. Iemand Salām zeggen
3. Het beantwoorden van de Salām van iemand anders.
4. Antwoorden op iemands nies (als je niest tijdens het verrichten van het Gebed, moet je stil blijven); als je echter اللهُ الْحَمْدُ zegt, is er geen bezwaar. Als je geen اللهُ zei

- tijdens het Gebed, zeg het dan na het Gebed. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 98*)
5. Het uitspreken van **لِلَّهِ الْحَمْدُ** bij het horen van goed nieuws. (*ibid, blz.99*)
 6. Het zeggen van **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** bij het horen van slecht nieuws (bericht van iemands overlijden). (*ibid*)
 7. Het antwoorden op de Azān. (*ibid, blz. 100*)
 8. Het uitspreken van **جَلَّ جَلَالُهُ** bij het horen van de naam van Allah **عَزَّوَجَلَّ**. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 420*)
 9. Het reciteren van Vredesgroet, bijvoorbeeld **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**, als antwoord op het horen van de Gezegende naam van de heilige Profeet **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 99*) (Indien **جَلَّ جَلَالُهُ** of **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** werd uitgesproken zonder de intentie van antwoord, wordt het Gebed niet ongeldig.).

Huilen tijdens het Gebed

10. Indien de woorden 'āh', 'ooh', 'uff', 'tuff', als gevolg van pijn of moeilijkheden, worden uitgesproken of als letters worden uitgesproken bij het huilen tijdens het Gebed, wordt het Gebed ongeldig. Er is echter geen bezwaar als alleen tranen opwellen zonder de uitspraak van letters. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 101*) Als de Muqtadī tijdens het Gebed begint te huilen vanwege de stem van de recitatie van de Imām en de woorden "Na'am" of "ja" worden uitgesproken, blijft het Gebed geldig, omdat deze woorden werden uitgesproken vanwege Khushū' (nederigheid). Maar als deze woorden worden uitgesproken vanwege de aantrekkelijke manier

waarop de Imām reciteert, wordt het Gebed ongeldig. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.3, blz. 456*)

Hoesten in Gebed

11. Als een patiënt spontaan woorden als "āh" en "ūh" uitsprekt, wordt het Gebed niet ongeldig. Op dezelfde manier zijn de letters die worden uitgesproken bij het niezen, gapen, hoesten of boeren, enzovoort, uitgezonderd. (*Durr-e-Mukhtār, deel 1, blz. 416*)
12. Blazen zonder geluid te maken is als ademen en zal het Gebed niet ongeldig maken; maar het is Makrūh (ongewenst) om opzettelijk te blazen; als er echter twee letters worden uitgesproken tijdens het blazen (uff, tuff, enzovoort), wordt het Gebed ongeldig. (*Ghunyaḥ, blz. 427*)
13. Het uitspreken van twee letters (bijvoorbeeld "akh") bij het schrapen van de keel zal het Gebed ongeldig maken; als er echter een geldige reden of een juist doel is, bijvoorbeeld als u van nature de behoefte voelt om dit te doen, of om uw stem te klaren, of om de fout van de Imām te corrigeren of de aandacht te trekken van degene die voor u staat, dan is er geen probleem om te hoesten in al deze gevallen. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz.455*)

Lezen (van een Geschreven Tekst) Tijdens het Gebed

14. Het reciteren van de Koran door te kijken naar het boek, een stuk papier of een inscriptie tijdens het Gebed zal het Gebed ongeldig maken. (Als een Muṣallī slechts een blik

werpt op een Muṣḥaf Sharīf (bladzijde van Koran) of een inscriptie tijdens het reciteren van gememoriseerde verzen, is er geen probleem. Op dezelfde manier, als de Muṣallī een Āyah (vers), die op een stuk papier is geschreven, ziet en begrijpt, maar deze niet reciteert, is er ook geen probleem.) (*Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz. 464*)

15. Het bewust kijken naar en begrijpen van een islamitisch boek of een islamitisch onderwerp tijdens het Gebed is Makrūh. Als er tijdens het Gebed aandacht wordt besteed aan een wereldlijk onderwerp, is dat nog meer Makrūh (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 609*). Daarom moet men ervoor zorgen dat zaken zoals boeken, pakketten, boodschappentassen met tekst, mobiele telefoons of horloges zodanig worden geplaatst dat de tekst niet zichtbaar is tijdens het Gebed. Indien nodig kunnen ze worden bedekt met een zakdoek. Daarnaast dient men te vermijden blikken te werpen op lijsten, stickers, folders etc. die op pilaren en andere plaatsen worden weergegeven.

Definitie van 'Amal-e-Kašīr (grote handeling)

16. Amal-e-Kašīr (grote handeling) maakt het Gebed ongeldig, op voorwaarde dat het niet behoort tot de handelingen van het Gebed en niet bedoeld is om het Gebed te corrigeren. Als een handeling vanaf een afstand wordt waargenomen en het lijkt alsof de persoon die de handeling verricht geen Gebed aan het verrichten is, of als er een sterk vermoeden bestaat dat hij geen Gebed aan het verrichten is, dan wordt die handeling beschouwd als 'Amal-e-Kašīr. Als degene die vanaf een afstand kijkt twijfelt of de persoon het Gebed

verricht of niet, dan wordt de handeling beschouwd als 'Amal-e-Qalil (kleine handeling), wat het Gebed niet ongeldig maakt. (*Durr-e-Mukhtār*, deel.2, blz. 464, samengevat)

Kleding Dragen Tijdens het Gebed

17. Het dragen van een kurta, pyjama of Tahband tijdens het Gebed. (*Rad-dul-Mu htār*, deel.2, blz. 465).
18. Het onthullen van de Sitr (gedeelte wat verplicht is om te bedekken) tijdens het Gebed en, in die staat, een handeling (van het Gebed) verrichten of de tijd laten verstrijken waarin **سُبْحَانَ اللَّهِ** driemaal kan worden uitgesproken. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār*, deel.2, blz. 467)

Iets Inslikken tijdens het Gebed

19. Als iemand tijdens het Gebed iets eet of drinkt, zelfs in de kleinste hoeveelheid (zoals het doorslikken van een sesamzaadje zonder te kauwen of het doorslikken van een druppel die in de mond is gevallen), dan wordt zijn Gebed ongeldig. (*Ghunya-tul-Mustamlī*, blz. 418)
20. Als er iets tussen de tanden zit voordat het Gebed begint en de persoon het doorslikt, wordt zijn Gebed ongeldig als het doorgeslikte voorwerp even groot is of groter is dan een kikkererwt. Als het kleiner is dan een kikkererwt, wordt het Gebed niet ongeldig, maar is het wel Makrūh. (*Mirāqī-ul-Falāh ma' Hāshīya-tul-Taḥṭāwāī*, blz. 341)

21. Als iemand voor het Gebed iets zoets heeft gegeten waarvan de kruimels niet in de mond zitten en er alleen nog wat zoetheid in het speeksel zit, zal het doorslikken ervan het Gebed niet ongeldig maken. (*Khulāṣa-tul-Fatāwa, deel.1, blz. 127*)
22. Als er suiker of iets dergelijks in de mond zit, dit oplost en in de keel terechtkomt, dan wordt het Gebed ongeldig. (*ibid*)
23. Als het tandvlees bloedt en de hoeveelheid speeksel die van het bloed overheerst, zal het inslikken ervan het Gebed niet ongeldig maken, anders wel. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 102*) Het teken van de overheersing van bloed is dat als de smaak ervan in de keel wordt gevoeld, het Gebed ongeldig wordt. De ongeldigheid van het Gebed hangt af van de smaak, terwijl die van Wuḍū afhangt van de kleur. Daarom wordt de Wuḍū ongeldig als het speeksel rood wordt; als het speeksel geel is, wordt het niet ongeldig.

Afwijken van de Qiblaḥ tijdens het Gebed

24. Het draaien van de borstkas van de richting van de Qiblaḥ met een hoek van 45 graden of meer zonder geldige reden zal het Gebed ongeldig maken. Als er een geldige reden is, zal het Gebed niet ongeldig worden. Bijvoorbeeld, als iemand vermoedde dat zijn wassing (Wuḍū) ongeldig was en zodra hij zijn gezicht draaide, zich realiseerde dat het vermoeden een vergissing was; in dit geval zal zijn Gebed niet ongeldig worden verklaard zolang hij de moskee nog niet heeft verlaten. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz. 468*)

Het Doden van een Slang tijdens het Gebed

25. Het doden van een slang of schorpioen maakt het Gebed niet ongeldig, op voorwaarde dat de Muṣallī (degene die bid) geen drie stappen hoeft te zetten en er geen noodzaak is voor drie slagen. Als dat wel het geval is, zal het Gebed ongeldig worden verklaard. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 423*) Het doden van een slang of schorpioen is toegestaan wanneer deze voor de Muṣallī langs gaat en er vrees voor gevaar is; als er geen vrees voor gevaar is, is het doden ervan Makrūh. (*ʿAlamgīrī, deel.1, blz. 103*)
26. Het plukken van drie haren achter elkaar, het doden van drie luizen of het driemaal slaan van één luis driemaal - al deze handelingen maken het Gebed ongeldig. Als de Muṣallī niet achtereenvolgens sloeg, wordt het Gebed niet ongeldig, maar is het wel Makrūh.

Jeuk Tijdens het Gebed

27. Het driemaal krabben in één houding (van het Gebed) maakt het Gebed ongeldig; d.w.z., één keer krabben en dan de hand optillen, dan krabben en de hand nogmaals optillen; dit is tweemaal krabben. Dit betekent dat men één keer krabt, de hand optilt, vervolgens weer krabt en de hand weer optilt; dit wordt beschouwd als tweemaal krabben. Als het krabben voor de derde keer wordt herhaald, wordt het Gebed ongeldig. Het plaatsen van de hand één keer (bij een orgaan) en deze meerdere keren bewegen, wordt beschouwd als één keer krabben. (*ʿAlamgīrī, deel.1, blz. 104; Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 423*)

Fouten in het Reciteren van اللهُ أَكْبَرُ

28. Als bij het uitspreken van de Takbirs van Intiqāl (overgangen) het woord "Allah" wordt gelezen met een gestrekte الف (Alif) اللهُ (Aallah) of het woord أَكْبَرُ (Akbar) wordt gelezen met een gestrekte الف (Alif) أَكْبَرُ (Āakbar) of met een gestrekte ب (bā) أَكْبَارُ (Akbaār), dan zal het Gebed ongeldig worden. Als deze fout wordt gemaakt bij het uitspreken van de Takbīr-e-Taḥrīmah, zal het Gebed helemaal niet beginnen. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz. 177*)

De meeste Mukabbirs, die de Takbīr overbrengen aan degenen die het Gebed achteraan verrichten, begaan vaak deze fouten. Als gevolg van deze verkeerde uitspraak wordt zowel het Gebed van deze Mukabbirs als dat van degenen die het Gebed volgen op hun Takbirs ongeldig. Daarom moet men zich onthouden van het uitspreken van de Takbīr zonder de noodzakelijke regels te leren.

29. Als er tijdens het reciteren van de Qirā-at of het uitspreken van Azkār (recitatie) in het Gebed een fout wordt gemaakt die de betekenis Fāsīd (verkeerd) maakt, zal het Gebed ongeldig worden verklaard. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz. 473*)

32 Makrūhāt-e-Taḥrīmah (zwaar ongewenst en zonde) van het Gebed

1. Friemelen aan de baard, het lichaam of kleding. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 105*)

2. Het vouwen van kleding, aangezien sommige mensen tegenwoordig hun broek ophijsen vanaf de voorkant of achterkant tijdens het buigen voor Sajdah. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 349*) (Als de kleding echter aan het lichaam kleeft, kan het geen kwaad deze met één hand los te maken).

Sjaal over de Schouders Hangen

3. Sadal, oftewel een hangende doek; bijvoorbeeld, het dragen van een sjaal of zakdoek op het hoofd of de schouder op zo'n manier dat beide uiteinden hangen. Als echter één uiteinde op een schouder rust en het andere hangt, is er geen probleem. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 488*)
4. Tegenwoordig dragen sommige mensen hun zakdoek op één schouder op zo'n manier dat het ene uiteinde bij hun buik hangt en het andere bij hun rug. Het verrichten van het Gebed op deze manier is *Makrūh-e- Tahrīmī* . (*Bahār-e-Sharī'at, deel.3, blz. 165*)
5. Evenzo wordt het Gebed *Makrūh-e-Tahrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde) als één van de mouwen hoger is opgestroopt dan een halve onderarm. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 490*)

Intense Lichamelijke Behoeften

6. In een intense behoefte zijn om te urineren, ontlasten of winden te laten, enzovoort. Als er intense behoefte is vóór het begin van het Gebed, is het een zonde om in deze toestand te beginnen met het Gebed, op

voorwaarde dat er voldoende tijd beschikbaar is (voor het Gebed). Als echter de tijd voor het Gebed zou verstrijken als gevolg van het verrichten van Wudū na het urineren of ontlasten, verricht dan het Gebed in dezelfde toestand. Als deze toestand zich tijdens het Gebed voordoet, is het Wājib (noodzakelijk) om het Gebed af te breken, op voorwaarde dat er voldoende tijd beschikbaar is (voor het Gebed). Als iemand het Gebed verricht in dezelfde toestand, is hij een zondaar. (*Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 492-493*)

Verwijderen van korrels tijdens het Gebed

7. Het is *Makrūh-e-Taḥrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde) om grind of korrels te verwijderen tijdens het Gebed. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz.338*) Ḥaḍrat Sayyidunā Jābir رَضِيَ اللهُ عَنْهُ vroeg de Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ naar het aanraken van zandkorrels tijdens het Gebed, waarop de heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ antwoordde: 'Eén keer, en als je dat vermijdt, is het beter dan honderd zwartogige vrouwjeskamelen.' (*Ṣaḥīḥ ibn-e-Khuzaīmaḥ, blz.52, deel.2, Ḥadīṣ 897*) Echter, als het niet mogelijk is om de Sajdah uit te voeren volgens de Sunnah vanwege het grind of de korrels, dan is het toegestaan om het eenmaal te verwijderen. Bovendien, als een Wājib (noodzakelijk) niet kan worden uitgevoerd zonder het verwijderen van het grind of de korrels, dan is het in dit geval verplicht om dezen te verwijderen, zelfs als het meerdere keren nodig is. (*Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 493*)

Het Kraken van knokkels

8. Het kraken van de knokkels tijdens het Gebed is *Makrūh-e-Tahrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde).

Sayyidunā 'Allāmah Ibn-e-'Abidīn Shāmī رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft een overlevering genoemd met een verwijzing naar Sunnah-e-Ibn-e-Majāh waarin de Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: 'Kraak je knokkels niet tijdens het Gebed.' (*Sunnahs Ibn Mājah*, blz.514, deel.1, Ḥadīṣ 965) Een andere overlevering met de referentie naar 'Mujtaba' vermeldt dat de heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft verboden knokkels te kraken bij het wachten op het Gebed. Nog een andere overlevering zegt dat het kraken van knokkels verboden was voor degenen die op het punt stonden het Gebed te verrichten. Op basis van deze overleveringen werden de volgende drie regels vastgesteld:

- a) Het kraken van knokkels tijdens het Gebed en Tawābī'i (voorbereidende handelingen voor) het Gebed, zoals het gaan verrichten van het Gebed of het wachten op het Gebed, is *Makrūh-e-Tahrīmī*.
 - b) Het onnodig kraken van knokkels, wanneer men geen Gebed verricht, is *Makrūh-e-Tanzīhī* (ongewenst maar geen zonde).
 - c) Wanneer men geen Gebed verricht, is het kraken van knokkels uit noodzaak, zoals het verlichten van spanning in de vingers Mubāh (geen zonde of zegening). (*Rad-dul-Muhtār*, deel.2, blz. 493-494)
9. Tashbīk, d.w.z. het vermengen van de vingers van de ene hand met die van de andere. (*Ghunya-tul-Mustamī*, blz. 338)

De heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei: 'Degene die op weg is naar de moskee, moet geen Tashbik doen, d.w.z. hij moet de vingers van beide handen niet met elkaar vermengen, (want) voorwaar, hij is in Gebed.' (*Musnad Imām bin Hanbal, deel.6, blz.320, Ḥadīṣ 18126, Dār-ul-Fikr, Beiroet*) Tashbik is *Makrūh-e-Taḥrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde) tijdens het wachten op het Gebed als ook tijdens het verrichten van het Gebed. (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Ḥāshiyā-tul-Ṭaḥṭāwāī, blz. 346*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Hand op rug plaatsen

10. Het plaatsen van de hand op de rug tijdens het Gebed is *Makrūh-e-Taḥrīmī*. (*ibid, blz.347*) Men moet de hand niet op de rug plaatsen, dat wil zeggen in het midden van beide zijden, zonder reden,. Dit geldt zelfs wanneer men geen Gebed verricht. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz. 493-494*) De heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd dat het plaatsen van de hand op de rug het comfort is van degenen die in de Hel zullen zijn. (*Al-Sunnahs al-Kubra, deel.2, blz. 408, Ḥadīṣ 3566*) Met andere woorden, het is de praktijk van de Joden die in de Hel zullen zijn; in werkelijkheid zal er geen comfort zijn voor degenen die in de Hel zullen zijn." (*Ḥāshiyā Bahār-e-Sharīat, deel 3, blz. 115*)

Kijkend naar de hemel

11. Het is *Makrūh-e-Taḥrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde) om tijdens het Gebed de blik naar de hemel te verheffen.

(*Al-Baḥr-ud-Dumū, deel.2, blz. 28*) De Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei: 'Hoe zijn zij die hun ogen naar de hemel richten tijdens het Gebed; zij kunnen zich beter daarvan onthouden of anders worden hun ogen geplukt.'
(*Ṣaḥīḥ Bukhārī, deel.1, blz. 265, Hadīṣ 750*)

12. Het rondkijken door het gezicht te draaien (geheel of gedeeltelijk) tijdens het Gebed is *Makrūh-e-Taḥrīmī*. Onnodig rondkijken door alleen de ogen te bewegen zonder het gezicht te draaien is *Makrūh-e-Tanzīhī*; en als het zelden gedaan wordt uit noodzaak is er geen kwaad.
(*Baḥār-e-Sharī'at, deel.3, blz. 194*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

De Geliefde Profeet, de vrede van onze hart en onze geest, de meest gulle en vriendelijkste صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei: 'De barmhartigheid van Allah Almachtige blijft gericht op de aanbieder, zolang hij niet hier en daar kijkt; Wanneer de Muṣallī zijn gezicht afwendt, wendt ook Zijn (Allah's) barmhartigheid zich.'
(*Sunnahs Abū Dāwūd, blz. 344, deel.1, Hadīṣ 909*)

13. Het leggen van de onderarmen op de grond tijdens Sajdah door mannen. (*Durr-e-Mukhtār en Rad-dul-Mu htār , deel.2, blz. 496*)

Kijken naar de Muṣallī (degene die het Gebed verricht)

14. Het is *Makrūh-e-Taḥrīmī* om het Gebed te verrichten terwijl men het gezicht van een ander persoon aankijkt. Voor de andere persoon is het ongeoorloofd en een

zonde om het gezicht naar de persoon die aan het bidden is te draaien. Als iemand het Gebed begint terwijl hij het gezicht van een persoon aankijkt die daarvoor in die richting zat, dan zal degene die het Gebed begint een zondaar zijn en beschuldigd worden. Andersom zal degene die het gezicht naar een Gebedsverrichter draait een zondaar zijn en beschuldigd worden. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz.496*) Al degenen die omkijken nadat de Salām van Jamā'at is verricht, met het gezicht naar de Muṣallī die het Gebed vlak achter hen verricht, of degenen die tegenover hem staan en wachten tot hij de Salām verricht zodat zij terug kunnen gaan, of degenen die aankondigingen doen, een Dars (lezing) of toespraak geven, terwijl ze recht voor de persoon die aan het bidden is zitten of staan, dienen berouw te tonen.

15. Het bedekken van de neus en het gezicht tijdens het Gebed. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 106*)
16. Het onnodig schrapen van de keel, d.w.z. slijm naar de mond brengen. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 339*)
17. Opzettelijk gapen tijdens het Gebed is *Makrūh-e-Tahrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde); (*Mirāqī-ul-Falāh ma' Hāshiyā-tul-Taḥṭāwāī, blz.354*) maar als het spontaan gebeurt, is er geen kwaad in; toch is het Mustahab om het te onderdrukken. De Geliefde en Gezegende Profeet van Allah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei: 'Als iemand de behoefte voelt om te gapen tijdens het Gebed, moet hij het zo lang mogelijk onderdrukken, want Satan gaat de mond binnen.' (*Ṣaḥīḥ Muslim, blz.1597, Hadīth 2995*)

18. Het omgekeerd reciteren van de Heilige Koran (bijvoorbeeld, het reciteren van Sūraḥ Lāḥab in de eerste Rak'at en Sūraḥ Nasr in de tweede).
19. Het missen van een Wājib (noodzakelijk) . (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshiya-tul-Taḥṭāwāī, blz.348*) Bijvoorbeeld, het naar beneden gaan voor Sajdah zonder rechtop te staan in Qawmah of het verrichten van de tweede Sajdah zonder de rug te rechte in Jalsaḥ is *Makrūḥ-e-Taḥrīmī*. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 107*) . Veel moslims lijken deze fout te maken. Onthoud goed! Het is Wājib (noodzakelijk) om al deze Gebeden te herhalen.
20. Het reciteren van de Heilige Koran in elk ander gedeelte van het Gebed behalve Qiyām. (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshiya-tul-Taḥṭāwāī, blz. 351*)
21. Het voltooiën van de Qirā-at na het buigen voor Rukū'. (*ibid*)
22. Het buigen voor Rukū' of neerknielen voor Sajdah, of het opheffen van het hoofd vóór de Imām door de Muqtadī, dit alles is *Makrūḥ-e-Taḥrīmī*. (*ibid*) Sayyidunā Imām Mālik Rahmatullahi 'Alaih overlevert via Sayyidunā Abū Ḥurāirah رَضِيَ اللهُ عَنْهُ dat de heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd, 'Degene die zijn hoofd opheft en neerbuigt voordat de Imām dat doet, de haren van zijn voorhoofd zijn in de hand van satan.' (*Muwaṭṭa Imām-e-Mālik, blz.102, deel.1, Hadīṣ 212*) Op dezelfde wijze overlevert Sayyidunā Abū Ḥurāirah رَضِيَ اللهُ عَنْهُ dat de heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: 'Vreest degene die zijn hoofd voor de Imām opheft niet dat Allah de Almachtige zijn hoofd verandert

in het hoofd van een ezel?' (*Ṣaḥīḥ Muslim, blz.228, Ḥadīṣ 427*)

Gezicht dat lijkt op dat van een Ezel.

Op een dag ging Sayyidunā Imām Nawawī علي بن حنبله القوي naar Damascus om naar een Ḥadīth te luisteren van een zeer beroemd persoon die zijn gezicht altijd bedekt hield terwijl hij zijn studenten onderwees. Imām Nawawī علي بن حنبله القوي leerde lange tijd veel van hem, maar zag zijn gezicht niet. Toen de Muḥaddiṣ (Hadis geleerde) zich na lange tijd realiseerde dat Imām Nawawī علي بن حنبله القوي heel graag de kennis van Ḥadīṣ wilde leren onthulde hij op een dag zijn gezicht. Tot Imām Nawawī's grote verbazing leek het gezicht van de Muḥaddiṣ op dat van een ezel. De Muḥaddiṣ zei: 'Zoon! Vrees van het voorgaan van de Imām tijdens Jamā'at (d.w.z., het hoofd te buigen voor de Rukū' of het opheffen ervan vanuit de Rukū' of het opheffen van het hoofd vanuit de Sajdah vóórdat de Imām dit doet); toen ik kennis kreeg van deze Ḥadīṣ, beschouwde ik het als Mustab'ad (niet authentiek) vanwege de onbetrouwbaarheid van de vertellers ervan, en ging ik de Imām opzettelijk voor, waardoor mijn gezicht vervormd werd tot deze staat die je nu ziet (d.w.z. mijn gezicht is veranderd in het gezicht van een ezel).' (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 560, Madīna-tul-Murshid, Bareli Sharīf*)

23. Het Gebed verrichten terwijl men alleen een broek of een Tahband (sarong) draagt, ondanks het hebben van andere kleding.
24. Het verlengen van het Gebed door de Imām voor een bekend persoon (om hem te waarderen) is *Makrūh-e-Taḥrīmī*; echter, als het bedoeld was om hem te helpen bij het aansluiten bij het Gebed, is er geen bezwaar tegen het

verlengen van het Gebed gedurende de tijd waarin Tasbīḥ één of twee keer kan worden uitgesproken. (*'Alamgīrī, deel.1, blz.108*)

25. Het Gebed verrichten op een illegaal in beslag genomen stuk land of
26. Op andermans akker die voor de teelt wordt gebruikt (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshiya-tul-Ṭaḥṭāwāī, blz. 258, Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu ḥiār, deel.1, blz. 107*), of
27. Op een geploegde boerderij, of
28. Het Gebed verrichten terwijl men rechtstreeks naar een graf gericht staat (indien er geen obstakel is tussen de biddende persoon en het graf). (*'Alamgīrī, deel.5 , blz. 319*)
29. Het Gebed verrichten in de Gebedshuizen van ongelovigen; zelfs het betreden ervan is verboden (*Rad-dul-Muhtār, deel.2 , blz. 53*)
30. Als de knopen van een shirt open zijn op zo'n manier dat de borst blootligt, wordt het Gebed *Makrūḥ-e-Tahrīmī*. Als er echter binnenin het shirt andere kleding is die de borst nog steeds bedekt, wordt het Gebed *Makrūḥ-e-Tanzīhī*.

Het Gebed en Afbeeldingen

31. Het Gebed verrichten terwijl men kleding draagt waarop afbeeldingen van levende wezens staan, is *Makrūḥ Tahrīmī* (zwaar ongewenst en een zonde). Het dragen

van dergelijke kleding is niet toegestaan, zelfs buiten het Gebed om. (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 627*)

32. Als de afbeelding van een levend wezen boven het hoofd van de persoon die het Gebed verricht, bijvoorbeeld aan het plafond, aan de voorkant, aan zijn rechter- of linkerkant, wordt weergegeven, dan is dit *Makrūḥ-e-Tahrīmī*. Als de afbeelding aan de achterkant wordt getoond, is het weliswaar ook Makrūḥ, maar minder ernstig dan in de voorgaande gevallen.

Als de afbeelding op de grond ligt en er geen Sajdah op wordt verricht, is er geen afkeuring; als de afbeelding van een levenloos object is, zoals een rivier of een berg, is er geen bezwaar tegen zelfs ook niet buiten het Gebed om. (*Ghunya-tul-Mustamī, blz. 347; Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mukhtār, deel.2, blz. 503*)

Als de afbeelding zo klein is dat als het op de grond wordt gelegd en iemand die rechtop staat ernaar kijkt en de duidelijke vorm van de gezichtsorganen niet zichtbaar zijn op de afbeelding, zoals de portretten van de handeling van de Ṭawāf rondom de Ka'bah die erg klein zijn, dan vormen dergelijke afbeeldingen geen bezwaar in het Gebed. Echter, als het gezicht van zelfs maar één persoon duidelijk zichtbaar wordt in de afbeelding van de menigte bij de Ṭawāf, blijft het verboden.

Er is geen bezwaar tegen afbeeldingen waarin lichaamsdelen behalve het gezicht zichtbaar zijn, zoals handen, voeten, rug of de achterkant van het gezicht. Op dezelfde manier is er

geen bezwaar tegen afbeeldingen van een gezicht waarvan de ogen, neus, lippen, enz. zijn uitgewist.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

33 Makrūhāt-e-Tanzihī van het Gebed

33 Handelingen zijn Makrūh-e-Tanzihī (ongewenst maar geen zonde) tijdens het Gebed:

1. Het Gebed verrichten terwijl men werkkleding draagt, terwijl men andere kleding beschikbaar heeft. (*Ghunya-tul-Mustamli, deel.1, blz. 198*) Ook het hebben van iets in de mond tijdens het Gebed is Makrūh-e-Tanzihī. Als dit voor belemmering zorgt in de Qirā-at (Koranrecitatie) of als er woorden worden uitgesproken die niet uit de Koran komen, wordt het Gebed ongeldig verklaard. (*Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Muhtār, blz. 491, deel.2*)
2. Het verrichten van het Gebed met een ontbloot hoofd uit luiheid; (*'Alamgīr, deel.1, blz. 106*) Als een muts of tulband van het hoofd is gevallen tijdens het Gebed, verdient het de voorkeur deze op te rapen, tenzij dit leidt tot een 'Amal-e-Kašīr, het Gebed zou in dat geval ongeldig worden. Als het nodig is om de muts steeds op te rapen, laat deze dan liggen. Als het niet oprapen omwille van het bereiken van Khushū' en Khuḍū' [Nederigheid en concentratie van lichaam en hart] is, dan is niet oprapen beter. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz.491*) Als iemand met een ontbloot hoofd het Gebed verricht of als

zijn muts is gevallen, moet een andere persoon zijn muts niet op zijn hoofd plaatsen.

3. Het onnodig minder dan drie keer uitspreken van de Tasbīḥ tijdens de Rukū' of Sajdah. [Als de tijd op het punt staat te verstrijken (van het Gebed) of de trein op het punt staat te vertrekken, dan kan dit wel. Als de Imām zijn hoofd heeft opgeheven (van Rukū' of Sajdah) voordat de Muqtadī de Tasbīḥ driemaal heeft uitgesproken, dan dient de Muqtadī de Imām te volgen].
4. Het verwijderen van stof of gras van het voorhoofd tijdens het Gebed. Als het stof of gras echter de aandacht afleidt tijdens het Gebed, is er geen bezwaar tegen het verwijderen ervan. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 106*)
5. Het wegdraaien van de vingers van de Qiblaḥ richting, tijdens Sajdah. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 108 enz.*)
6. Het laten raken van de dij aan de buik tijdens Sajdah. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 109*)
7. Het beantwoorden van Salām tijdens het Gebed met een handgebaar of hoofdknik, (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz.497*) het mondeling beantwoorden van Salām zal het Gebed teniet doen. (*Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshiya-tul-Ṭaḥṭāwāī, blz. 322, Qadīmī Kutub Khānah*).
8. Het zitten in kleermakerszit tijdens het Gebed zonder reden. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 339*)
9. Strecken (zoals men doet na het wakker ontwaken uit de slaap).

10. Opzettelijk hoesten of de keel schrapen; als er een natuurlijke behoefte is om dit te doen, is er geen bezwaar. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 340*)
11. Bij het neerknielen voor Sajdah, de handen op de grond plaatsen voordat de knieën worden geplaatst, zonder enige reden. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 109*)
12. Het optillen van de knieën voordat de handen worden opgetild bij het opstaan, zonder enige reden. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 335*)
13. Het hoofd hoger of lager houden dan de rug in Rukū'. (*ibid, blz.338*)
14. Het luid uitspreken van Šanā, Ta'aw-wuḏ, Tasmīyaḥ en Āmīn tijdens het Gebed. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 107*)
15. Leunen tegen een muur etc., zonder enige reden. (*ibid*)
16. Geen handen op de knieën plaatsen tijdens Rukū', en
17. Geen handen op de grond plaatsen tijdens Sajdah.
18. Van links naar rechts wiegen. Tarāwuḥ, dat wil zeggen soms gewicht op het rechterbeen en soms gewicht op het linkerbeen plaatsen, is echter Sunnah. (*Baḥār-e-Sharī'at, deel.3, blz.202*) Het is Mustahab om gewicht op de rechterkant van het lichaam te plaatsen tijdens het neerknielen voor Sajdah en op de linkerkant tijdens het opstaan uit Sajdah. (*ibid, blz.101*)
19. De ogen sluiten tijdens het Gebed; als het sluiten van de ogen echter Khushū' (nederigheid) teweegbrengt, dan

verdient dit de voorkeur. (*Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 499*)

20. Het Gebed verrichten voor een brandend vuur. Als er een vuurfakkeltje of een lamp voor de Muṣallī staat, is er geen bezwaar. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 108*)
21. Het Gebed verrichten voor iets dat de aandacht afleidt van het Gebed; bijvoorbeeld cosmetica of spelletjes, etc. (*Rad-dul-Muhtār, deel.1, blz. 439*)
22. Rennen voor het Gebed.

Het verrichten van het Gebed op de volgende plaatsen is ook *Makrūh-e-Tanzīhī*.
23. Op een openbaar pad.
24. Op een vuilnisbelt.
25. In een slachthuis waar dieren worden geslacht.
26. In een stal, oftewel de plaats waar paarden worden gehouden.
27. In een badkamer
28. Op een boerderij (vooral waar kamelen worden gehouden)
29. Op het dak van een toilet of,
30. In een woestijn zonder Sutraḥ (op voorwaarde dat er een mogelijkheid is dat mensen voor de Muṣallī passeren). (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 339*)
31. Het slaan van een vlieg of mug met de hand zonder enige reden. (*Fatāwa Qāḍī Khān ma' 'Alamgīrī, blz. 109, deel.1*) (Als

een luis of mug de Muṣallī hindert, is er geen bezwaar om deze te doden, mits een 'Amal-e-Kaṣīr wordt vermeden). (*Bahār-e-Sharī'at*)

32. Elke dergelijke 'Amal-e-Qalīl die gunstig is voor de Muṣallī (en het Gebed verbetert) is toegestaan, terwijl de handelingen die niet gunstig zijn (en het Gebed niet verbeteren) Makrūh zijn. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 109*)
33. Het Gebed verrichten terwijl men kleding draagt met de genaaide zijde naar buiten; of het hangen van dergelijke kleding over het lichaam. (*Fatāwā-e-Razavīyyah, deel.7, blz. 358-360, Fatāwā-e-Ahl-e-Sunnat*)

Hoe is het om het Gebed te verrichten met een Shirt met Halve Mouwen?

Het verrichten van het Gebed met een half-mouwshirt, terwijl u andere kleding (met lange mouwen) heeft, is Makrūh-e-Tanzīhī. Grote Geleerde Muftī Muhammad Amjad 'Alī A'zamī عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي zegt, 'Het verrichten van het Gebed terwijl een shirt met halve mouwen of een vest wordt gedragen, terwijl men andere kleding heeft, is Makrūh-e-Tanzīhī; als er geen andere kleding is, is er geen afkeuring.' (*Fatāwā-e-Amjadīyyah, deel.1, blz. 193, Bāb-ul-Madīna, Karachi*)

Muftī-e-A'zam Pakistan, Muftī Waqār-ud-dīn Qādirī Raḍavī عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي zei: 'Een half-mouwshirt valt onder werkkleding (en een persoon die werkkleding draagt, aarzelt normaal gesproken om voor belangrijke personen te verschijnen). Daarom wordt het Gebed van degene die aarzelt om in werkkleding voor anderen te verschijnen, Makrūh-e-Tanzīhī, terwijl het Gebed van degene die

daar geen aarzeling bij heeft, niet *Makrūh -e-Tanzīhī* wordt.’
(*Waqār-ul-Fatāwā, deel.2, blz. 246*)

De Voortreffelijkheid van de Laatste Twee Nafl van Dhohr

Het is Mustahab om vier Rak'at te bidden, zoals vermeld in een Gezegende Ḥadīṣ: 'Allah عَزَّوَجَلَّ zal het vuur Ḥarām maken voor degene die regelmatig vier (Rak'at) voor en vier (Rak'at) na Dhohr bidt.' (*Sunnahs Nisāī, blz.436, deel.1, Ḥadīṣ 428*) in zijn commentaar op de bovengenoemde Ḥadīṣ zegt Imām Ṭaḥṭāwī عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي dat zo'n persoon helemaal niet het vuur zal binnengaan, zijn zonden zullen worden uitgewist en Allah de Almachtige zal degene wiens rechten hij mogelijk geschonden heeft tevreden stellen met hem. Of de Ḥadīṣ houdt in dat Allah عَزَّوَجَلَّ hem in staat zal stellen zulke daden te verrichten die niet tot bestraffing zullen leiden. (*Hāshiyah-tut-Taḥṭāwāī ala Dur-re-Mukhtār, deel.1, blz.284*)

'Allāmah Shāmī عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي zegt: 'Er is een goed nieuws voor hem (degene die de twee Nawāfil van Dhohr verricht) dat hij met geloof zal sterven en de Hel niet zal binnengaan.' (*Rad-dul-Muḥtār, deel.2, blz.547*)

Beste Islamitische broeders! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! Wij verrichten tien Rak'at van het Zūhar Gebed [dagelijks]; als we aan het einde nog twee extra Rak'at Nafl bidden, waardoor we twaalf Rak'at voltooiën, die in verband staan met het heilige getal twaalf van Rabi'-un-Nūr, dan kost dit niet veel tijd. Maak de intentie om regelmatig de twee Rak'at Nafl te verrichten.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Imāmat

Imāmat (voorgaan in het gezamenlijke Gebed) heeft zes voorwaarden voor het leiden van degenen die niet gehandicapt zijn, d.w.z., degenen die geen Shara'i beperking hebben. Deze voorwaarden zijn als volgt:

1. Het zijn van een moslim met de juiste islamitische overtuigingen.
2. Volwassen zijn.
3. Geestelijk gezond zijn.
4. Man zijn.
5. Bekwaam zijn in het reciteren van de Heilige Koran.
6. Geen handicap hebben. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mukhtār, deel.2, blz. 284*)

Voorwaarden voor het volgen van een Imām

1. Intentie.
2. Het verrichten van Iqtidā (handeling van het volgen van een Imām) en het maken van de intentie op het moment van Tahrīmah. De intentie kan ook voor de Tahrīmah worden gemaakt, op voorwaarde dat er geen handeling wordt verricht die de intentie en Tahrīmah van elkaar scheidt.
3. De Imām en de Muqtadī (iemand die achter een Imam het Gebed verricht) moeten zich op dezelfde plaats bevinden.

4. Het Gebed van zowel de Imām als de Muqtadī moet hetzelfde zijn of het Gebed van de Muqtadī moet inbegrepen zijn in het Gebed van de Imām.
5. Volgens de denkschool van Muqtadī dient het Gebed van de Imām geldig te zijn.
6. Zowel de Imām als de Muqtadī dienen het Gebed als geldig te beschouwen.
7. Er mag geen vrouw naast een man staan (Onder bepaalde voorwaarden).
8. De Muqtadī staat niet voor de Imām.
9. De Muqtadī moet op de hoogte zijn van de Intiqālāt (overgangen) van de Imām.
10. De Muqtadī moet weten of de Imām een bewoner of een reiziger is.
11. De Muqtadī moet deelnemen aan de eenheden van het Gebed.
12. De Muqtadī moet qua kennis en praktijk (m.b.t. het Gebed) gelijkwaardig of inferieur zijn aan de Imām.
13. Evenzo mag de Muqtadī niet superieur zijn aan de Imām, qua kennis en praktijk (m.b.t. het Gebed). (*Rad-dul-Mukhtār, deel.2, blz. 284-285*)

De Imām Dient de Volgende Aankondiging te Doen na de Iqāmah

Maak de Şaf (rij) recht door uw hielen, nekken en schouders

in dezelfde lijn te plaatsen. Ruimte laten tussen twee mannen is een zonde. De schouders met die van anderen laten raken is Wājib (noodzakelijk) . Het rechtzetten van de Şaf is Wājib (noodzakelijk) . Tenzij de voorste Şaf compleet is tot aan de uiteinden, is het opzettelijk beginnen van het Gebed in een achterste Şaf het nalaten van een Wājib (noodzakelijk) , Ĥarām en een zonde. Laat minderjarigen (jonger dan 15 jaar) niet in de Şafs staan, vraag hen ook niet om aan de hoeken van de Şaf te staan; de Şaf voor minderjarigen moet aan het einde worden gevormd.

(Voor gedetailleerde informatie zie Fatāwā-e-Razavīyah, deel.7, blz. 219 tot 225, Razā Foundation Lahore)

Jamā'at (Gemeenschappelijk Gebed)

Het is verplicht voor een verstandig, volwassen, vrij en bekwame persoon om deel te nemen aan het primaire Jamā'at-Gebed in de moskee. Degene die ook maar één keer zonder geldige reden het Jamā'at-Gebed mist, is een zondaar en verdient straf. Als hij meerdere keren het Jamā'at-Gebed verwaarloost, is hij een overtreder en onbevoegd om een getuigenis af te leggen, en hij zal zwaar gestraft worden. Als zijn burens zwijgen (geen enkele strategie aannemen om hem te hervormen), zullen ook zij zondaars zijn. *(Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz.287)*

Sommige gerespecteerde geleerden رحمہم اللہ تعالیٰ zeggen dat degene die thuis blijft wachten op de Iqāmah nadat hij de Azān heeft gehoord, een zondaar is en zijn getuigenis niet wordt geaccepteerd. *(Al-Baĥr-ur-Raīq, deel.1, blz. 451-604)*

20 Geldige redenen om de Jamā'at te missen

1. Het zijn van een patiënt en moeite hebben om bij de moskee te komen.
2. Gehandicapt zijn.
3. Iemand wiens been geamputeerd is.
4. Een verlamd persoon.
5. Iemand die te oud is om naar de moskee te gaan.
6. Een blinde persoon, zelfs als er iemand is die de blinde persoon naar de moskee kan begeleiden door zijn hand vast te houden.
7. Zware regen.
8. Te veel modder (dat een belemmering vormt voor de Muṣallī om naar de moskee te gaan).
9. Koud weer.
10. Extreme duisternis.
11. Een tornado.
12. Angst voor het verlies van bezittingen of voedsel.
13. Angst voor een schuldeiser en niet in staat zijn om terug te betalen.
14. Angst voor een onderdrukker.
15. Dringende behoefte om te ontlasten
16. Urineren, of
17. Winderigheid

18. Aanwezigheid van voedsel (met de wens om te eten).
19. Angst voor het vertrek van een karavaan.
20. Het verzorgen van een patiënt die gestrest en in de war zal raken als de verzorger naar Jamā'at gaat. Al deze redenen zijn geldig om de Jamā'at niet bij te wonen. (*Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 347, 349*)

Angst om het Geloof te verliezen bij de dood van..

Het is absoluut niet toegestaan de eerste Jamā'at van een Farḍ (verplicht) Gebed dat in de moskee wordt gehouden, te missen vanwege deelname aan Ifṭār-maaltijden, ceremonies, Niyāz (maaltijden ter ere van vrome voorgangers) en overige bijeenkomsten. Als de Tarāwīḥ Jamā'at thuis, in een zaal wordt gehouden en er een moskee in de buurt is, is het verplicht om eerst de Farḍ (verplicht)-Rak'at (van het 'Ishā-Gebed) met de eerste Jamā'at in de moskee te verrichten. Degenen die, ondanks dat zij daartoe in staat zijn, het Farḍ (verplicht)-Gebed niet met de primaire Jamā'at in de moskee bidden zonder een Shara'ī vrijstelling, moeten vrezen. Er is een alarmerend gezegde van de Heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ : 'Degene die Allah de Almachtige wenst te ontmoeten als een moslim morgen (de de Dag des Oordeels), dient regelmatig deze vijf Gebeden met Jamā'at te bidden op de plaats waar de Aẓān wordt omgeroepen, want Allah Almachtige heeft de Sunnah-e-Hudā als Mashrū' voorgeschreven voor jullie Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ en het verrichten van het Gebed met Jamā'at is ook een van de Sunnah-e-Hudā. Als jullie de Sunnah van jullie Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ opgeven, zullen jullie van het juiste pad afwijken.' (*Ṣaḥīḥ Muslim, blz.328, Ḥadīṣ 654*) De

voorgaande Ḥadiš geeft aan dat degene die het Gebed regelmatig met de eerste Jamā'at (van de moskee) verricht, een goed einde zal hebben (sterven met geloof) terwijl degene die de eerste Jamā'at van de moskee nalaat zonder een Shara'ī-vrijstelling, het gevaar loopt te sterven in de staat van Kufr (ongeloof).

Zij die uit pure luiheid het Gebed niet compleet met de Jamā'at verrichten, moeten aandacht schenken aan de volgende uitspraak van Imām Aḥmad Razā Khān عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ الرَّحْمَن. Hij zegt dat in Baḥr-ur-Rā-aiq, met verwijzing naar Quniyyaḥ, staat dat als iemand wacht op Iqāmat om de moskee binnen te gaan nadat hij de Azān heeft gehoord, hij een zondaar zou zijn. (*Fatāwā-e-Razavīyyaḥ, deel.7, blz.102 - Al-Baḥr-ur-Rā-aiq, deel.1, blz.603*) Op dezelfde pagina van Fatāwā-e-Razavīyyaḥ Sharīf schrijft hij رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ, "De persoon die thuis wacht op Iqāmat terwijl hij de Azān heeft gehoord, zijn getuigenis zal niet worden geaccepteerd." (*Al-Baḥr-ur-Rā-aiq, deel.1, blz. 451*)

Beste Islamitische broeders! Volgens sommige gerespecteerde Islamitische Juristen رَحْمَةُ اللَّهِ is degene die niet op tijd naar de moskee gaat voor de Iqāmat een zondaar en ongeschikt als getuige. Als zo'n persoon al een zondaar is, wat zou dan de toestand zijn van degenen die de Jamā'at thuis houden zonder Shara'ī vrijstelling, of het Gebed verrichten zonder Jamā'at, of (Allah de Almachtige behoeft) het Gebed helemaal niet verrichten!

Yā Rab صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ van Muṣṭafā عَزَّوَجَلَّ Verleen ons het voorrecht om regelmatig vijfmaal [dagelijks] het Gebed te

verrichten met de Takbīr-e-Aulā van de primaire Jamā'at in de eerste Ṣaf van de moskee.

آمِينَ بِحَاوِ التَّيِّبِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

9 Madanī Parels omtrent het Witr Gebed

1. Het Witr Gebed is Wājib (noodzakelijk) (noodzakelijk).
(*Al-Bahr-ur-Rāiq, deel.2, blz. 66*)
2. Als het Witr-Gebed wordt gemist, is het verplicht om het als Qaḍā in te halen. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mukhtār, deel.2, blz. 522*)
3. De tijd van het Witr-Gebed begint na het verrichten van het Farḍ (verplicht) Gebed van 'Ishā en duurt tot aan de Subh-e-Sadiq (dageraad). (*Marāqī al-Falāḥ ma' Hāshiya-tuḥ-Taḥāwī, pp.178*)
4. Voor degene die 's nachts kan opstaan na te hebben geslapen, is het aangeraden om eerst het Tahajjud-Gebed te verrichten en vervolgens het Witr-Gebed te verrichten in een later stadium van de nacht, nadat hij wakker is geworden. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 403*)
5. Het Witr Gebed bestaat uit drie Rak'āt. (*Marāqī al-Falāḥ ma' Hāshiya-tuḥ-Taḥāwī, blz. 375*)
6. De eerste Qa'dāḥ is Wājib (noodzakelijk) ; reciteer alleen de Tashahhūd en sta vervolgens op (voor de derde Rak'at).

7. In de derde Rak'at is het Wājib (noodzakelijk) om de Takbīr-e-Qunūt uit te spreken na het reciteren van de Qirā-at. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mu htār, deel.2, blz. 533*).
8. Net als bij Takbīr-e-Taḥrīmah, breng eerst de handen naar de oren en zeg vervolgens اللَّهُ أَكْبَرُ (voor Takbīr-e-Qunūt).
9. Vouw daarna de handen en reciteer de Dua-e-Qunut.

Du'ā-e-Qunūt

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنُثْنِي عَلَيْكَ
الْحَيْرَ وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ ط اللَّهُمَّ أَيَّاكَ
نَعْبُدُوَلَاكِ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعِي وَنَخْفِدُ وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشَى
عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ ط

O Allah عَزَّوَجَلَّ! Wij vragen Uw hulp, we vragen vergeving aan U, We hebben vertrouwen in U, we lofprijzen U, we bedanken U, we zijn U niet ondankbaar En we verlaten en blijven weg van degene die ongehoorzaam is aan U. O Allah عَزَّوَجَلَّ! We aanbidden alleen U en alleen voor U verrichten we het Gebed en Sajdah en het is U naar wie we rennen en we komen om U te dienen en U genade te zoeken en we vrezen Uw straf; voorwaar Uw straf staat op het punt voor de niet-gelovigen.

10. Het is aangeraden om Vredesgroet na Du'ā-e-Qunūt te reciteren. (*Ghunya-tul-Mustamlī, blz. 402*)
11. Degene die Du'ā-e-Qunūt niet kunnen reciteren, kunnen het volgende reciteren:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

O Allah عَزَّوَجَلَّ! Onze Rab عَزَّوَجَلَّ! Schenk ons het goede van deze Wereld En het goede van het Hiernamaals en bescherm ons tegen de straf van de Hel.

Of ze kunnen het volgende reciteren: “ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ” (O Allah! عَزَّوَجَلَّ Vergeef mij). (*Mirāqī-ul-Falāh ma' Ḥāshiyā-tul-Ṭaḥṭāwāī, blz.385*)

12. Als iemand vergeet Du'ā-e-Qunūt te reciteren en zich voor Rukū' buigt, dient hij niet terug te keren naar Qiyām; in plaats daarvan dient hij Sajdah-e-Saḥw doen. (*'Alamgīrī, deel.1, blz.111*)
13. In het geval van het verrichten van het Witr-Gebed met de Jamā'at (zoals gebruikelijk tijdens de maand Ramaḍān), wanneer de Imām zich buigt voor de Rukū' voordat de Muqtadī [Du'ā-e-] Qunūt voltooit, dan dient de Muqtadī ook te buigen voor Rukū' (en de Du'ā-e-Qunūt niet te voltooien). (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 111 - Tabyīn-ul-Haqāiq, deel.2, blz. 540*)

Sajdah-e-Saḥw

1. Indien een Wājib (noodzakelijk) -handeling van het Gebed uit vergeetachtigheid wordt gemist of een Wājib (noodzakelijk) - of Farḍ (verplicht)-handeling uit vergeetachtigheid wordt vertraagd, dan word Sajdah-e-Saḥw Wājib (noodzakelijk). (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 655*)

2. Als Sajdah-e-Saḥw Wājib (noodzakelijk) was geworden en deze niet is uitgevoerd, dan is het Wājib (noodzakelijk) om het hele Gebed te herhalen. (*ibid*)
3. Als een Wājib (noodzakelijk) opzettelijk wordt gemist, dan is Sajdah-e-Saḥw niet voldoende, het is Wājib (noodzakelijk) om het Gebed in dit geval te herhalen. (*ibid*)
4. Als een Wājibat (noodzakelijkheden) wordt gemist die niet betrekking heeft op de Wājibāt van het Gebed, maar op andere Wājibāt buiten het Gebed, dan is Sajdah-e-Saḥw niet verplicht. Bijvoorbeeld: het achterstevoren reciteren van de Heilige Koran is het nalaten van een Wājiben een zonde. Deze Wājibat heeft geen betrekking op de Wājibāt van het Gebed, maar op de Wājibāt van het reciteren van de Heilige Koran. Daarom is Sajdah-e-Saḥw niet nodig (maar men moet berouw tonen). (*ibid*)
5. Het missen van een Farḍ (verplicht) resulteert in de ongeldigheid van het Gebed en Sajdah-e-Saḥw kan dit niet compenseren; daarom moet het Gebed opnieuw worden verricht.
6. Sajdah-e-Saḥw (Sajdah van vergissing) wordt niet Wājib (noodzakelijk) als een Sunnah of Mustahabbāt zoals Šanā, Ta'aw-wuḏ, Tasmīyah, Āmin, Takbīrs of Intiqālāt of Tasbīhāt worden gemist. Het Gebed zal geldig zijn. (*Fatah-ul-Qadīr, deel.1, blz.655*) Het is echter Mustahab (gewenst) om zo'n Gebed te herhalen, of de Sunnah etc. nu per ongeluk of opzettelijk werd gemist.

7. Zelfs als 10 Wājib (noodzakelijk) āt worden gemist in het Gebed, dan zijn slechts twee Sujūd van Saĥw voldoende. *(Rad-dul-Muĥtār, deel.2, blz. 655)*
8. Als men vergeet om de Ta'dīl-e-Arkān te handhaven (bijvoorbeeld rechtop staan na Rukū' of rechtop zitten tussen twee Sujūd gedurende de tijd waarin سُبْحَانَ اللَّهِ eenmaal kan worden uitgesproken), wordt Sajdah-e-Saĥw Wājib (noodzakelijk) . *('Alamgīrī, deel.1, blz. 127).*
9. Als men vergeet Du'ā-e-Qunūt te reciteren of de Takbīr-e-Qunūt uit te spreken, wordt Sajdah-e-Saĥw Wājib (noodzakelijk) . *(ibid, blz. 128).*
10. Als de hoeveelheid tijd waarin سُبْحَانَ اللَّهِ driemaal kan worden uitgesproken tijdens Qirā-at etc. is verstreken door nadenken, dan wordt Sajdah-e-Saĥw Wājib (noodzakelijk) . *(Rad-dul-Muĥtār, deel.2, blz. 677).*
11. Het reciteren van اَلتَّحِيَّاتُ, zelfs na het verrichten van Sajdah-e-Saĥw is Wājib (noodzakelijk) ; verricht de Salām na het reciteren van اَللَّحِيَّاتُ. Het is beter om ook Vredesgroet te reciteren in beide zittingen (d.w.z. voor en na de Sajdah-e-Saĥw). *('Alamgīrī, deel.1, blz. 125)*
12. Als de Imām een Saĥw (vergissing uit vergeetachtigheid) maakte en Sajdah-e-Saĥw uitvoert vanwege die vergissing, dan wordt Sajdah-e-Saĥw ook Wājib (noodzakelijk) voor de Muqtadī. *(Rad-dul-Muĥtār, deel.2, blz. 658)*
13. Als een Muqtadī Saĥw maakte tijdens Iqtidā, dan is Sajdah-e-Saĥw niet Wājib (noodzakelijk) voor hem. *('Alamgīrī, deel.1, blz.128)* Het is ook niet nodig om het Gebed te herhalen.

Zeer belangrijke regelgeving!

Veel Islamitische broeders maken fouten in hun Gebed omdat zij niet op de hoogte zijn van de onderstaande regelgeving, dus lees deze zeer zorgvuldig.

14. Het is niet toegestaan voor een Masbūq (degene die zich bij de Jamā'at voegt na één of meer Rak'at te hebben gemist) om Salām met de Imām te verrichten; als hij dit opzettelijk doet, wordt zijn Gebed ongeldig. Als hij uit vergeetachtigheid Salām verricht, zelfs maar een ogenblik na de Salām van de Imām, dan moet hij opstaan, zijn resterende Gebed voltooien en aan het einde Sajdah-e-Saḥw verrichten. (*Bahar-e-Sharī'at*, blz. 713, deel.1, *Fatawa-e-Razaviyyah*, deel.7, blz. 238; *Durr-e-Mukhtār*, deel.2, blz. 659)
15. Als de Imām de Saḥw had gemaakt voordat de Masbūq zich bij de Jamā'at aansloot, moet de Masbūq nog steeds Sajdah-e-Saḥw verrichten met de Imām. Als hij geen Sajdah-e-Saḥw met de Imām verricht en opstaat om zijn resterende Gebed te verrichten, dan moet hij aan het einde Sajdah-e-Saḥw verrichten. Als de Masbūq ook een Saḥw maakte tijdens het verrichten van zijn gemiste Rak'at, zijn alleen de laatste twee Sujūd van Saḥw voldoende voor zowel de Saḥw van de Imām als die van de Masbūq. (*'Alamgīrī*, deel.1, blz.128)
16. In het geval dat men na de Tashahhūd in de eerste Qa'dāḥ **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ** reciteert, dan zal Sajdah-e-Saḥw Wājib (noodzakelijk) worden, niet vanwege het reciteren van Vredesgroet, maar vanwege vertraging in de Qiyām van de derde Rak'at; Daarom, als iemand gedurende dezelfde

tijdsduur stil zou blijven, dan zou Sajdah-e-Saḥw nog steeds verplicht worden. (*Bahar-e-Sharī'at, blz. 713, deel.1, Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Mukhtār, blz. 657, deel.2*)

Een gebeurtenis

Sayyidunā Imām Abū Ḥanīfah رَضِيَ اللهُ عَنْهُ zag de Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ in een droom. De heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ vroeg hem: 'Waarom heb je Sajdah-e-Saḥw Wājib (noodzakelijk) gesteld voor degene die Vredesgroet reciteert?' Hij رَضِيَ اللهُ عَنْهُ antwoordde nederig: 'Ik heb dit gedaan) omdat hij het uit vergeetachtigheid (in staat van onoplettendheid) reciteerde.' De Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ was tevreden met dit antwoord. (*ibid*)

17. Indien een deel van de Tashaḥḥud in enige Qa'dāḥ (zittende houding) wordt gemist, dan wordt Sajdah-e-Saḥw Wājib (noodzakelijk) , ongeacht of het Gebed Nafl of Farḍ (verplicht) is. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 127*)

Methode van Sajdah-e-Saḥw

Reciteer اَلتَّحِيَّاتُ (het reciteren van Vredesgroet na اَلتَّحِيَّاتُ is aanbevolen), verricht Salām terwijl u uw hoofd naar de rechter schouder draait en verricht twee Sujūd. Reciteer vervolgens اَلتَّحِيَّاتُ, Vredesgroet en Du'ā en verricht Salām (naar beide zijden). (*Fatāwa Qāzī Khān ma' 'Alamgīrī, deel.1, blz. 121*)

Als Sajdah-e-Saḥw wordt gemist, wat dan...?

Als iemand van plan was om Sajdah-e-Saḥw uit te voeren maar de Salām verricht uit vergeetachtigheid (zonder Sajdah-e-Saḥw

te doen), dan kan hij Sajdah-e-Saḥw uitvoeren zolang hij de moskee niet verlaten heeft. Indien hij zich op een veld bevindt, kan hij Sajdah-e-Saḥw verrichten zolang hij niet de Ṣaf's heeft verlaten of voorlangs de plaats van Sajdah is gepasseerd. (*Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz.556*) Echter, als er na de Salām een handeling plaatsvindt die de Binā (het zich opnieuw voegen, het hervatten) van het Gebed ontkracht (bijv. spreken) en het Gebed ongeldig maakt, dan kan Sajdah-e-Saḥw niet meer worden uitgevoerd. (*ʿAlamgīrī, deel.2, blz. 556*)

Sajdah-e-Tilāwat en de problemen van Satan

De heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: ‘Telkens wanneer iemand een Āyah (Koranvers) van Sajdah reciteert en Sajdah verricht, gaat Satan weg en zegt huilend: Ik ben verdoemd! De zoon van Adam werd bevolen Sajdah te verrichten, wat hij deed; voor hem is er de Hemel; mij werd (ook) bevolen maar ik weigerde; voor mij is er Hel.’ (*Ṣaḥīḥ Muslim, blz. 56, Ḥadīṣ 81*)

إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ Elk wens zal vervuld worden

Als iemand alle veertien Āyahs (Koranverzen) van Sajdah reciteert en Sujūd verricht voor de vervulling van een wens, dan zal Allah de Almachtige zijn wens vervullen. Men kan elke Āyah (Koranvers) afzonderlijk reciteren en de bijbehorende Sajdah verrichten, of alle veertien Āyahs (Koranverzen) samen reciteren en aan het einde veertien Sujūd verrichten. (*Ghunya-tul-Mustamlī*)

Madanī Parels met betrekking tot Sajdah-e-Tilāwat

1. Sajdah-e-Tilāwat wordt Wājib (noodzakelijk) wanneer

een Āyah (Koranvers) van Sajdah wordt gereciteerd of beluisterd. In het geval van het reciteren van een Āyah (Koranvers) van Sajdah, wordt Sajdah-e-Tilāwat Wājib (noodzakelijk) als de stem van de degene die het gelezen heeft luid genoeg is voor hem om te horen, mits er geen belemmering is in zijn luisteren. Opzettelijk luisteren is niet noodzakelijk voor de luisteraar; Sajdah wordt Wājib, zelfs als hij het onopzettelijk hoort. (*Bahar-e-Sharī'at*, blz. 728, deel.1, 'Alamgīrī, deel.1, blz. 132)

2. Sajdah wordt Wājib (noodzakelijk) , zelfs in het geval van het lezen of horen van de vertaling van een Āyah (Koranvers) (van Sajdah) in welke taal dan ook, ongeacht of de luisteraar begreep dat het de vertaling was van een Āyah van Sajdah. Als hij echter niet op de hoogte was, is het noodzakelijk dat hem verteld is dat het de vertaling was van een Āyah van Sajdah. Als een Āyah van Sajdah werd gereciteerd, is het niet nodig de luisteraar in te lichten dat het een Āyah van Sajdah is. (*'Alamgīrī, deel.1, blz. 133*)
3. Hoewel de recitatie van de volledige Āyah (Koransvers) noodzakelijk is voor het Wājib (noodzakelijk) worden van een Sajdah-e-Tilāwat, wordt het volgens sommige geleerden uit de latere tijd ook Wājib (noodzakelijk) als alleen het wortelwoord van Sajdah (سَجْدَه) samen met het voorafgaande of opvolgende woord ervan wordt gereciteerd. Daarom is het veiliger om in beide gevallen Sajdah-e-Tilāwat uit te voeren. (*Fatāwā-e-Razavīyyah, deel.8, blz. 229-233, Razā Foundation, Lahore*)

4. In het geval dat een Āyaḥ van Sajdah wordt geciteerd terwijl men geen Gebed aan het verrichten is, is het uitstellen van de Sajdah Makrūḥ-e-Tanzīḥī, op voorwaarde dat de degene die het gelezen heeft Wuḍū heeft. Echter is het onmiddellijk verrichten van Sajdah niet Wājib (noodzakelijk). (*Tanvīr al-Abṣār, deel.2, blz. 853*)

5. In het geval dat een Āyaḥ (Koranvers) van Sajdah tijdens het Gebed wordt geciteerd is het Wājib (noodzakelijk) om de Sajdah onmiddellijk te verrichten. Als de Muṣallī de Sajdah uitstelt (d.w.z. als hij meer dan drie Āyaḥs reciteert) dan is hij een zondaar. Zolang hij zich in het Gebed bevindt of na de Salām geen handeling heeft verricht die in strijd is met het Gebed, dient hij Sajdah-e-Tilāwat te verrichten en vervolgens Sajdah-e-Saḥw verrichten. (*Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz. 584*)

Let op! Wees alert!

6. Zelfs als iemand niet deelneemt aan Tarāwīḥ of Shabīnah Gebeden in de maand Ramaḍān, of als hij zijn eigen Gebed individueel verricht, wordt Sajdah-e-Tilāwat toch Wājib (noodzakelijk) voor hem als hij een Āyaḥ van Sajdah hoort (die geciteerd is tijdens Tarāwīḥ of Shabīnah). Op dezelfde manier wordt Sajdah-e-Tilāwat Wājib (noodzakelijk) als men luistert naar een Āyaḥ van Sajdah, zelfs als deze afkomstig is van een ongelovige of een minderjarige. Bovendien, als iemand volwassen is geworden en nog geen Sajdahs heeft verricht ondanks het horen van Āyaḥs van Sajdah, moet hij een conservatieve

berekening maken aan de ruime kant, om te bepalen hoeveel Sajdahs hij mogelijk nog niet heeft verricht tot op heden, en vervolgens de Sajdahs verrichten in staat van Wudū.

Methode van Sajdah-e-Tilāwat

7. Ga neer voor Sajdah vanuit staande positie terwijl u **اللَّهُ أَكْبَرُ** zegt en zeg **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** (in Sajdah) minstens drie keer. Sta vervolgens op terwijl u **اللَّهُ أَكْبَرُ** zegt. onder het uitspreken van **اللَّهُ أَكْبَرُ**. Het uitspreken van **اللَّهُ أَكْبَرُ** tijdens het neerknielen voor Sajdah en het opstaan uit Sajdah is een Sunnah, terwijl beide Qiyāms, d.w.z. het naar beneden gaan voor Sajdah vanuit staande positie en het opstaan vanuit Sajdah, Mustahab zijn. (*Alamgīrī, deel.1, blz. 135*)
8. Voor Sajdah-e-Tilāwat is het niet nodig de handen op te heffen tijdens het uitspreken van **اللَّهُ أَكْبَرُ**. Evenzo wordt er geen Tashahhūd gereciteerd en wordt er geen Salām uitgevoerd na Sajdah-e-Tilāwat. (*Tanvīr-ul-Absār, deel.2, blz. 700*)

Sajdah-e-Shukr

Het is aanbevolen Sajdah-e-Shukr te verrichten bij het verkrijgen van een gunst, zoals de geboorte van een baby, het verkrijgen van rijkdom, het terugvinden van iets dat verloren was, het genezen van een zieke, de terugkeer van een reiziger of iets dergelijks. De methode is precies hetzelfde als die van Sajdah-e-Tilāwat. (*Alamgīrī, deel.1, blz. 136*)

Evenzo is het een zegenrijke daad om Sajdah-e-Shukr te verrichten bij het horen van goed nieuws of het ontvangen van een gunst, zoals de bevestiging van een visum voor Madīnāh, iemands bereidheid om te reizen met de Madanī Qāfilāh van Dawat-e-Islami als resultaat van uw succesvolle individuele inspanning, het aanschouwen van een praktiserende Sunnī geleerde, het hebben van een Gezegende droom, het slagen van een religieuze student voor een examen, het ontsnappen aan een calamiteit, de dood van een vijand van de Islam, enz.

Het Voorlangs Passeren van een Muṣallī (iemand die het Gebed verricht) is een Grote Zonde

1. De Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: ‘Als iemand wist wat (voor kwaad) er ligt in het voorlangs passeren van zijn broeder die het Gebed verricht, zou hij liever 100 jaar blijven staan dan die ene stap zetten.’ (*Sunnahs Ibn-e-Majāh, deel.1, blz. 506, Ḥadīṣ 946*)
2. Sayyidunā Imām Mālik رَضِيَ اللهُ عَنْهُ vertelt dat Sayyidunā Ka'b-ul-Aḥbār رَضِيَ اللهُ عَنْهُ heeft gezegd: ‘Als degene die langs de voorkant van de Muṣallī passeert wist welke zonde hierin schuilt, zou hij verkiezen om weg te zakken in de aarde in plaats van te passeren.’ (*Muwaṭṭan Imām Mālik, deel.1, blz. 154, Ḥadīṣ 371, Dār-ul-Fikr, Beiroet*).
3. Hoewel degene die voor de voorkant van een Muṣallī passeert een zondaar is, heeft dit geen invloed op het Gebed van die Muṣallī. (*Fatāwa-e-Razavīyyah, deel.7, blz. 254*)

15 Uitspraken over het Passeren langs de Voorkant van een Muṣallī

1. Op een open terrein of in een grote moskee is het verboden om te passeren door de ruimte die valt tussen de voeten van de Muṣallī en Mawḍa'-e-Sujūd. Mawḍa'-e-Sujūd verwijst naar het gebied dat het gezichtsveld beslaat wanneer de blik is gericht op de plek van Sajdah in de staande positie. Het is niet toegestaan om te passeren door de ruimte die valt tussen de voeten (van de Muṣallī) en Mawḍa'-e-Sujūd. (*Tabyīn-ul-Haqāiq, deel.1, blz. 160*) Een geschatte afstand van Mawḍa'-e-Sujūd is 2.7 meter vanaf de voeten (richting Qiblah). (*Qānūn-e-Sharī'at, deel 1, blz. 131, Farīd Book Stall, Markaz-ul-Auliyā*) Met andere woorden, de afstand van 2.7 meter vanaf de voeten is het gebied tot waar het gezichtsveld zich uitstrekt, dus op een open terrein is er geen probleem om na deze afstand voorlangs te passeren.
2. In een kleine moskee of thuis is het niet toegestaan om voorlangs de Muṣallī te passeren in de ruimte die valt tussen de plaats van de voeten en de muur aan de voorkant van de Muṣallī. (*Alamgīrī, deel.1, blz. 104*)
3. Als er een Sutraḥ (een object voor de Musalli (=diegene die het Gebed verricht) wat als een hindernis tussen de Musalli en mensen die voorlangs willen passeren voor de Muṣallī staat), is er geen probleem om voorlangs de Sutraḥ te passeren. (*ibid*)
4. De hoogte van de Sutraḥ moet minstens gelijk zijn aan de hoogte van een halve arm (bijna halve meter) en de dikte

van de Sutraḥ moet minstens gelijk zijn aan die van een vinger. (*Mirāqāt-ul-Falāḥ ma' Ḥāshiya-tul-Taḥṭāwāī*, blz. 365)

5. De Sutraḥ van de Imām geldt ook als Sutraḥ voor de Muqtadī. Met andere woorden, als er een Sutraḥ voor de Imām staat en iemand passeert voor de Muqtadī, dan zal de persoon die passeert geen zondaar zijn. (*Rad-dul-Mukhtār*, deel.2, blz. 484)
6. Een boom, persoon of dier kan dienen als Sutraḥ. (*Ḥāshiya-tul-Taḥṭāwāī*, blz. 365)
7. Als een persoon dient als Sutraḥ, is het noodzakelijk dat zijn rug naar de voorkant van de Muṣallī gericht is.. (*Baḥār-e-Sharī'at*, deel.1, blz.616) (als iemand naar het gezicht van de Muṣallī kijkt, dan is hij de schuldige, er is geen schuld aan de Muṣallī in dit geval. Daarom moet een Imām ook voorzichtig zijn bij het omdraaien en achterom kijken na het verrichten van de Salām; als de Imām naar de voorkant kijkt van degene die zijn resterende Gebed nog aan het verrichten is, dan zal hij een zondaar zijn). (*Ḥāshiya-tul-Taḥṭāwāī*, blz. 365)
8. Als iemand voorbij de Muṣallī loopt en een andere persoon loopt met dezelfde snelheid met hem mee en gebruikt hem als Sutraḥ, dan is de eerste persoon een zondaar en automatisch een Sutraḥ voor de tweede persoon. (*Rad-dul-Mukhtār*, deel.2, blz. 483)
9. Tijdens het Gebed met Jamā'at, als iemand begint met het verrichten van het Gebed op een achterste Ṣaf, terwijl er een lege plek is in een Ṣaf ervoor, dan kan de nieuwkomer vooruit gaan en over de nek van de persoon

die het Gebed aan het verrichten is in de achterste Şaf stappen, omdat die zelf zijn waardigheid heeft verloren. *(Durr-e-Mukhtār ma' Rad-dul-Mukhtār, deel.2, blz. 483)*

10. Als iemand het Gebed verricht op een zeer hoge plaats zodat de lichaamsdelen van de passerende persoon niet voor de Muşallī komen, dan is de passerende persoon geen zondaar. *(Bahār-e-Sharī'at, deel.1, blz. 615)*
11. Als twee personen voorlangs de Muşallī willen lopen, is er een specifieke methode om dit te doen. Een van hen moet gaan staan met zijn rug naar de voorkant van de Muşallī gericht, nu kan de andere persoon passeren door de staande persoon als Sutraḥ te gebruiken. Vervolgens moet de persoon die al gepasseerd is, achter de rug van de staande persoon gaan staan, zodat zijn rug naar de Muşallī gericht is. Nu dient de eerste persoon te passeren en de andere persoon dient terug te keren naar de kant waar hij vandaan kwam. *(ibid)*
12. Indien een persoon op het punt staat om een Muşallī voorlangs te passeren, dan is het de Muşallī toegestaan om dit te voorkomen door **سُبْحَانَ اللَّهِ** uit te spreken, of door hardop de Qirā-at te doen of aan de hand van een hand-, hoofd- of ooggebaar, maar meer dan deze handelingen is niet toegestaan. Bijvoorbeeld, het grijpen en trekken aan de kleding of slaan is niet toegestaan. En in het geval dat een 'Amal-e-Kaşīr wordt uitgevoerd wordt zijn Gebed ongeldig. *(Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Muhtār, deel.2, blz.485; Mirāqī-ul-Falāḥ ma' Hāshiya-tul-Taḥṭāwā, blz.367)*

13. Het gelijktijdig doen van Tasbīḥ en een gebaar maken is Makrūḥ. (*Durr-e-Mukhtār, deel.2, blz. 486*)
14. Als een persoon voorlangs de voorkant van een vrouw (die het Gebed verricht) loopt, moet ze dit voorkomen door middel van Taṣḥīq, dat wil zeggen door te slaan op de achterkant van haar linkerhand met de vingers van haar rechterhand. Als een man Taṣḥīq heeft gedaan of een vrouw de Tasbīḥ heeft uitgesproken, dan wordt het Gebed niet ongeldig, maar het is in strijd met de Sunnah. (*ibid*)
15. Degene die Ṭawāf aan het verrichten is, mag voorlangs de Muṣallī passeren. (*Rad-dul-Muḥṭār, deel.2, blz. 482*)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

De Geliefde en Gezegende Profeet ﷺ heeft gezegd: Het vergaren van kennis is een Fard (verplichting) voor elke Moslim. [Sunan Ibn Majah, Hadith 224]. Dit betekent dat het vergaren van kennis zeer belangrijk is in de Islam. Daarom is de eerste en belangrijkste Fard om de kennis van basisgeloofszaken te leren, aangezien dit een persoon definieert als een ware volger van de Soennitische traditie. Het ontkennen of tegenspreken van deze fundamentele overtuigingen kan iemand doen laten dwalen en zelfs tot ongeloof leiden. Daarna is het belangrijk om de regels van het Gebed te leren, zoals de verplichte handelingen, voorwaarden en handelingen die het Gebed ongeldig maken, zodat het Gebed correct kan worden verricht. Het is noodzakelijk voor elke verstandige en volwassen Moslim, man en vrouw, om de regels te leren volgens hun huidige situatie. Het leren van Fard (verplichte) handelingen is verplicht en het leren van Wajib (noodzakelijke) handelingen is ook noodzakelijk.

Voor meer informatie zie: Fatawa Razawiyah Deel 23, Pagina 623 t/m 624

Aalami Madani Markaz, Faizan-e-Madinah, Mahallah Saudagaran
Purani Sabzi Mandi, Bab-ul-Madinah, Karachi, Pakistan

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com